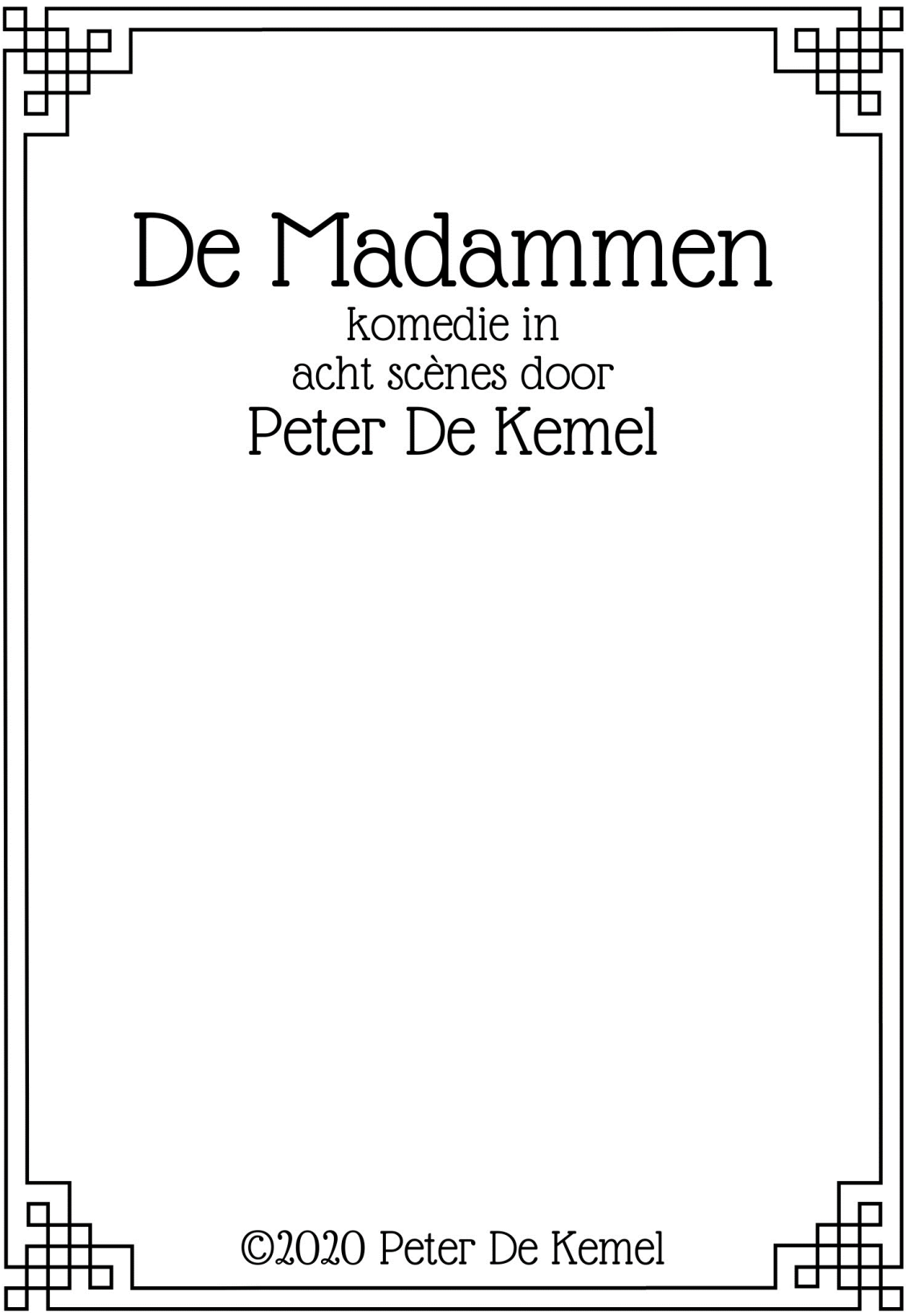

De Madammen

komedie in
acht scènes door
Peter De Kemel

©2020 Peter De Kemel

Opvoeringsrecht

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na contact met auteur Peter De Kemel.

Van de auteur ontvangt uw vereniging een schriftelijk opvoeringsbewijs en bewijs dat u de brochures veelvuldig mag kopiëren.

Het opvoeringsbewijs moet samen met de plaats en datum(s) van opvoering en zaalcapaciteit minstens tien dagen voor de eerste opvoering van het stuk naar de auteur worden gestuurd.

Door de auteur zal u een factuur worden toegestuurd.

De auteursrechten worden dus niet geïnd door Sabam.

De geïnde auteursrechten per voorstelling zijn gelijk aan de tarieven die door andere auteursrechtenorganisaties worden gehanteerd.

Wanneer uw vereniging niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, zullen volgens de auteurswet de rechten met 100% worden verhoogd.

Contactgegevens van de auteur:

Peter De Kemel
Oudenaardestraat 11a
9870 Zulte
0496/52.77.60
peter.de.kemel@telenet.be
www.peterdekemel.com

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de auteur

© 2020 Peter De Kemel

De Madammen

Komedie in acht scènes

door PETER DE KEMEL

Personages:

Paula, medio vijftig, bureauchef sociale dienst
 Francine, medio veertig, bediende sociale dienst
 Cynthia, medio twintig, bediende sociale dienst
 Nina, medio twintig, bediende sociale dienst
 Nikki, 18, stagiaire
 Herman Van De Populiere, medio zeventig, eerste schepen
 Annette, medio vijftig, schepen
 Wilfried, medio vijftig, vaste klant van de sociale dienst

Tijdsverloop:

Eerste scène, maandag 22 februari, 08u15
 Tweede scène, vrijdag 9 april, 11u55
 Derde scène, dinsdag 13 april, 08u20
 Vierde scène, donderdag 29 april, 08u10
 Vijfde scène, donderdag 6 mei, 08u15
 Zesde scène, vrijdag mei, 07u45
 Zevende scène, dinsdag 1 juni, 08u35
 Achtste scène, maandag 18 oktober, 08u20

Decor:

Het stuk speelt zich af in de bureauruimte van de sociale dienst van de Stad Rommelbeke. In de rechtse zijwand, ongeveer in het midden, zit de ingangsdeur. In het midden van de achterwand zit een deur die naar een opslagruimte gaat. Het bureau van Paula staat op een verhoogje, tegen de achterwand, links. Het bureau van Francine staat tegen de achterwand, rechts. Het bureau van Cynthia tegen de rechtse zijwand, vooraan. Het bureau van Nina tegen de linkse zijwand, vooraan. Achter alle bureaus staat een bureaustoel. Voor het bureau van Cynthia en Nina staat een gewone stoel voor bezoekers. Voor de ingangsdeur, tegen de rechtse zijwand, staat een staande kapstok. Tegen de achterwand, achter het bureau van Francine, hangt een klok. Tegen de achterwand, achter het bureau van Paula, hangt een foto van de koning en de koningin. Links van Paula haar bureau, op het verhoogje, staat een opbergkast. Een tweede, grotere opbergkast, staat rechts van het bureau van Francine. Tegen de linkse zijwand, achter het bureau van Nina staat een kleine ijskast met daarop een microgolfoven en waterkoker. Achter het bureau van Cynthia, in de rechtse zijwand, zit een raam. Op elk bureau staat er naast een computer wat ander bureaumateriaal en een paar persoonlijke spullen. Zowel links als rechts vooraan bij het bureau van Cynthia en Nina staat een klein opbergkastje.

EERSTE SCÈNE

Maandag 22 februari 08u15.

De ingangsdeur zwaait open en Andrea, een vrouw van eind de vijftig, heel stijlvol gekleed en haar haren mooi opgemaakt, komt het bureau binnen. Ze heeft een handtas en een kleine tas waarin wat spullen zitten bij zich.

PAULA: *Ze komt naar haar bureau dat links tegen de achterwand staat. Ze praat tegen een kader van de koning en de koningin dat tegen de achterwand hangt. Ze maakt een diepe bijging. Goeiendag, Sire. Madam. Ze zet haar handtas en haar kleine tas op haar bureau. Ja, 'k weet het, 'k ben te laat. ... Ze kijkt achterom naar het portret van de koning. Of dat ik een excuus heb? Natuurlijk heb ik geen excuus. Ze gaat naar de kapstok en trekt haar jas uit. Ten eerste werk ik aan de staat, dus heb ik geen excuus nodig om te laat te komen. En ten tweede, de stadssecretaris, voor wie dat ik een excuus zou moeten verzinnen, komt nog meer te laat dan dat ik te laat kom, waardoor dat hij eigenlijk een excuus zou moeten verzinnen ten overstaan van mij. Ze kijkt nog even achterom naar het portret van de koning. Nog iets? Ze trekt haar jas uit en hangt hem aan de kapstok. Ze draait zich bij de kapstok om naar het portret van de koning. Ten andere, ge moet gij u daar niet mee moeien waar. Ze komt terug naar haar bureau. Ze kijkt opnieuw naar het portret van de koning. En moest het u interesseren ... ik ga vandenavond nog een kwartier vroeger voortgaan ook. Ze opent het kleine tasje dat op haar bureau staat, haalt een pakje uit het tasje en gaat ermee naar de ijskast.*

Via de ingangsdeur komt Francine het bureau binnen. Ze is medio veertig, draagt een sobere jurk met daarboven een dito jas. Over haar schouder hangt haar handtas. Met haar linkerhand houdt ze een plasticzak vast. Met haar rechterhand houdt ze een step vast. Doordat ze haar handen vol heeft, lukt het wat moeilijk om de ingangsdeur te openen. Ondertussen gaat Paula terug naar haar bureau. Ze neemt haar handtas en kleine tasje van haar bureau, zet het achter haar bureau en gaat achter haar bureau zitten..

FRANCINE: *Chef. Doordat ze haar handen vol heeft, lukt het haar nu ook moeilijk om de ingangsdeur te sluiten.*

PAULA: *Francine.*

FRANCINE: *Ze komt naar voor haar bureau dat rechts tegen de achterwand staat. Ze zet haar handtas en haar plasticzak boven op haar bureau, haar step zet ze vooraan tegen haar bureau. Ja sorry, 'k ben te laat. Maar 't is mijn schuld niet. Het openbaar vervoer. De treinbestuurders staken omdat ze vinden dat het vandaag teveel gesmoord heeft om mee den trein te rijden. Ze gaat naar de kapstok, trekt haar jas uit en hangt hem aan de kapstok. De trambestuurders zijn niet uitgereden omdat ze peinzen, doordat de treinbestuurders staken, zij te weinig werk gaan hebben. En een half uur daarachter hebben de chauffeurs van De Lijn het werk neergelegd omdat ze peinzen dat, door de staking van de trein- en trambestuurders, zij overuren gaan moeten doen. ... Ze komt terug naar haar bureau. Uit haar plasticzak neemt ze haar boterhammen die in aluminiumfolie verpakt zijn en een flesje cola zero. Ze gaat ermee naar de ijskast. Voor hier te geraken, heb ik dan maar ons Tamara hare step van als ze twaalf jaar was van de zolder g' haald.*

Zeg chef, onder ons en, als 't niet kan, kan het niet maar... *Ze komt bij Paula haar bureau. Ge weet, ik heb een abonnement voor tram en bus van de stad om naar mijn werk te komen. Maar met dat ik nu vandaag voor een groot stuk met de vélo gekomen ben, zou ik dan voor vandaag een fietsvergoeding kunnen krijgen?* *Ze gaat naar haar bureau. 'k Heb al g' hoord van Cynthia dat ge echt goed betaald wordt per kilometer dat ge rijdt. Ze neemt haar step en rijdt een rondje in het midden, tussen de bureaus.*

PAULA: Zet uw trottinette maar aan de kant. 't Is ofwel tram en bus of mee de vélo. En ook daarbij, ge zoudt toch nooit een volledige fietsvergoeding krijgen.

FRANCINE: Ah nee? En waarom niet?

PAULA: Omdat ge maar mee nen halve vélo naar uw werk gekomen zijt.

FRANCINE: **Merci chef, bedankt voor den info.** *Ze gaat haar step achter haar bureau zetten. Ze gaat achter haar bureau zitten, neemt haar handtas en plasticzak en zet hem achter haar bureau.*

Cynthia komt in koersoutfit en met fietshelm op, via de ingangsdeur het bureau binnen. Boven haar koersoutfit draagt ze een vest. Ze draagt ook een rugzak. Ze is medio dertig.

CYNTHIA: **Hoi hoi.** *Ze komt naast de kapstok, zet haar rugzak naast de kapstok.*

FRANCINE: Cynthia.

PAULA: Kijk, dat is onze kilometervreter zie. Alle dagen achtentwintig kilometers door en achtentwintig kilometers weer.

CYNTHIA: *Ze maakt haar fietshelm los. En de wind pal op kop vandaag. Ze wijst op de klok aan de muur. Daardoor ben ik een beetje aan de late kant. Ze legt haar fietshelm op haar bureau.*

PAULA: *Al lachend.* Kan 't zijn dat de wind 's nuchtings altijd pal op kop zit?

CYNTHIA: *Aan een haak tegen de rechtse zijwand, achter haar bureau, hangt op een kapstok haar kledij. Terwijl ze praat, trekt ze haar vest en haar koersshirt uit. Sorry... efkes striptease. Ze hangt haar vest aan de kapstok. Haar koersshirt legt ze op haar bureau. Ze trekt haar koersschoenen uit en zet deze bij de kapstok. ze trekt haar koersbroek uit en legt deze op haar bureau. vervolgens neemt ze een spuitbus deodorant dat op haar bureau staat en spuit onder haar oksels. Ze gaat naar de kapstok met haar kledij, neemt haar T-shirt en kledij en trekt deze aan. Ze gaat dan op haar stoel zitten en trekt haar schoenen aan.*

FRANCINE: Achtentwintig kilometers tegenwind rijden om op uw werk te geraken. Ik zou het niet zien zitten. En dat zou ook niet lukken bij mij, want ik ben nen veel te grote zweter daarvoren. Hoo, bij mij zou zelfs mijn onderbroek kletsnat zijn tegen dat ik hier toekom.

PAULA: Ik peins, moest ik dat doen, dat ik zelfs mijnen naam niet meer zou kunnen uitspreken.

CYNTHIA: **Fysiek. Trainen hé.** *Ze neemt haar koersoutfit samen en legt alles op het kleine ladenkastje rechts-voor, daarna gaat ze terug zitten.*

PAULA: Allee, nu dat we fysiek in orde zijn, zouden we beter aan het werk beginnen zeker. Wie zijnen toer is het om koffie te gaan halen?

FRANCINE: **Aan mij.** *Ze stelt zich recht en kijkt naar het lege bureau van Nina. tot Paula. Heeft zij verlof vandaag?*

PAULA: Dan zal ze het toch niet aan mij gevraagd hebben.

FRANCINE: De laatsten tijd is dat echt wel niet meer te doen met de die hé. Zou ze de laatste weken al ene maandag op tijd geweest zijn? Breng ik koffie mee voor haar of niet?

De ingangsdeur gaat open en Nina verschijnt als non verkleed. Nina is medio twintig en een alternatief type. Ze is duidelijk onder invloed van drank en ziet er verwaaid uit.

NINA: *Ze steekt speels een arm in de hoogte. Collega's!*

PAULA: 'k Hoop dat ge zelf beseft dat het er over is.

FRANCINE: Rechtstreekse export uit Aalst. *Ze gaat terug achter haar bureau zitten.*

NINA: *Terwijl ze naar haar bureau tegen de linkse zijwand gaat.* **Dienen Aalst Carnaval** dat is echt niet te doen hé. Van vandennacht ten tweeën ben ik al aan het proberen om daar weg te geraken, maar...

PAULA: Soeur Sourire. Stoort het als we niet echt geïnteresseerd zijn in de details?

NINA: Aalst is gewoon de max. Mijn vriendin was ook verkleed als non. Op een bepaald moment komen we vier bruine paters tegen. Die zijn heel den nacht bezig geweest met te vragen of dat hun orde kon verbroederen met die van ons.

FRANCINE: *Ze draait zich koleriek op haar stoel weg van Nina.* **Nee. Nee, ge moet daar nu mee stoppen. Dat gaat niet goedkomen met mij.**

NINA: *Al lachend.* **Hebt gij ook al ne keer verbroederd met nen bruine pater misschien?** *Ze gaat achter haar bureau zitten.*

FRANCINE: Dat komt omdat ik geterroriseerd ben door nonnen in mijne kindertijd. De Onbevleete Zusters van het Heilig Kruis hebben ervoor gezorgd dat ik nog altijd mee getraumatiseerde basisschool gevoelens rondloop.

CYNTHIA: In de groep smijten, Francine. Uw miserie delen.

FRANCINE: Nee. Nee, ik ga dat niet doen.

CYNTHIA: 't Is nochtans de ideale manier om van u trauma's vanaf te geraken. Wij aan de Unief hadden zo twee uren in de week psychologie en daarin werd altijd gezegd: Niet opkroppen, over babbelen.

FRANCINE: Dat is wel allemaal zo simpel niet om daarover te babbelen hé.

CYNTHIA: Moeilijk gaat ook. Met zoveel mogelijk delen. Met hoe meer dat ge het deelt, hoe kleiner dat het stuk wordt dat ge zelf moet dragen.

FRANCINE: Maar dat blijft wel tussen ons hé.

CYNTHIA: Go, Francine. Go!

FRANCINE: Als wij ons in den tijd op de kostschool bij de nonnen moesten wassen, dan mochten wij ons eigen niet zien. Wij moesten, vooraleer dat we ons kleren uittrokken en ons wasten, zo'n nen heel lange rok over onze kop trekken. Als alles goed weg zat, mochten we ons hand onder die rok steken en ons beginnen wassen. Als we dachten dat we gereed waren, dan kwam Soeur Savon voor de 'finishing touch'. Dan kroop zij onder die rok om te kijken of we ons 'ordentelijk' gewassen hadden.

NINA: Oh my god! Die non zat dus gewoon onder uwe rok.

CYNTHIA: En gij liet dat toe.

FRANCINE: Ja, niemand durfde daar iets van zeggen. Dat waren wel andere tijden dan nu hé.

CYNTHIA: *Ze schudt met haar lichaam.* Eikes. Ik mag er niet op denken dat...

NINA: Die non was de voorloper van het verplicht medisch onderzoek in het katholiek onderwijs.

PAULA: Nina, alstublieft hé zeg. En moest het mogelijk zijn van nu die carnavalskostuum uit te doen.

NINA: *Ze staat recht achter haar bureau en trekt haar nonnenkap uit.* Moet ik hier dan heel den dag in mijn onderbroek zitten of wat?

PAULA: Misschien waart ge beter ineens in Aalst gebleven.

NINA: Ja sorry, maar ik zag die verbroedering met die Bruine Paters niet zitten. *Ze gaat terug zitten achter haar bureau.*

FRANCINE: *Ze kijkt naar Nina.* En kunnen we der nu echt over stoppen? *Ze staat recht achter haar bureau.* Voor iedereen koffie?

NINA: *Al lachend.* Nen Bacardi Coca zullen ze hier niet in huis hebben zeker? Koffie, ja. Goed zwart.

FRANCINE: *Ze kijkt nu eerst naar Paula en dan naar Cynthia. bij haar vraag knikken beiden bevestigend. Koffie? Koffie?*

Oké. Vier keren koffie. *Ze verlaat het bureau via de ingangsdeur.*

NINA: Ja hallo. Bij die Francine zit het echt wel diep.

PAULA: Ja, die is ook super katholiek opgevoed hé. Drie tante nonnekes in de familie. Juust niet verplicht van te trouwen met het katholiekste manneke van de parochie die tot zijn vierentwintigste misdienaar geweest is.

NINA: 't Is t' hopen dat ze in haar dromen ne keer buiten de lijntjes kleurt.

CYNTHIA: Ja, wat zijn dromen hé.

NINA: Wat?

CYNTHIA: Wel, wat zijn dromen?

NINA: Bij u loopt toch alles gelijk dat ge het wilt.

CYNTHIA: Dat zal wel zeker. ...

NINA: *Ze kijkt eerst naar Paula, vervolgens naar Cynthia. Wat? 'Dat zal wel zeker.'*

CYNTHIA: Ja, ik heb nen vent die een dikke wedde heeft, een eigen huis, nen auto, twee gezonde kids.

NINA: En ge vindt dat ge nog iets te kort hebt.

CYNTHIA: Maar hij is ter wel nooit hé. Drie maanden weg, een maand thuis. Drie maanden weg, ... Alles is wel voor mij alleen hé. Den onderhoud van 't huis, den hof. De kids. Quality time voor mijn eigen... Nul.

NINA: Dat zijn wel allemaal keuzes dat ge zelf gemaakt hebt hé.

CYNTHIA: *Geprikkeld.* Dat zijn mijn eigen keuzes, ja. Ik heb gekozen voor nen knappe gast van wie dat zijn ouders der warmkes inzatten. Die nen ongelooflijk goed verdienenden job had. Met wie dat ik samen twee kids wou krijgen. ... Maar soms weegt mijn keuze een beetje door. Soms heb ik ook ne keer goesting om 's avonds met mijne vent in de zetel te zitten. Om niet voor alles alleen te moeten opdraaien.

NINA: Hij had dienen job toch al van voor dat ge getrouwd zijt.

CYNTHIA: *Geprikkeld.* En ja, ik kon alles op voorhand geweten hebben. Misschien moest ik gewoon gedaan hebben gelijk gij. Gewoon alles op mij laten afkomen hebben. Vandaag nen bruine pater met wie dat ge kunt verbroederen. Morgen...

NINA: Hoo, rustig hé. Gij uw leven en ik dan van mij. Oké? Ik wil geen vaste relatie, voorlopig geen kids en pak het leven hoe dat het komt. Ja?

CYNTHIA: *Doelend op haar outfit. Dat zie ik, ja.*

NINA: En ja, soms heb ik het nodig voor ne keer goed uit den bol te gaan. Ik heb wel geen manneke die op 't eind van de maand centjes laat overvliegen van den andere kant van de wereld. Ik moet daar zelf voor werken. En mijn vrijheid hé, dat vraagt veel opoffering als ge het persé wilt weten. Nen full time hier en drie weekends van de vier in den horeca tot een stuk in den nacht. En mag ik mij dan, in die twee dagen in een hele maand dat ik niet moet werken, ook nog ne keer amuseren. Mag het, ja?

Er valt een stilte.

PAULA: Meiskes, alstublieft zeg. Der is hier altijd nen goeie sfeer geweest. Als 't niet stoort, zou ik het graag zo willen houden.

NINA: Het niet meer kunnen wegsteken van opgekropte frustraties noemen ze dat.

PAULA: We stoppen der nu mee, hé Nina. En ik wil dat ge nu eerst die nonnenkostuum uitdoet. Der hangen nog werkschorten in den opslag, ge doet daar maar enen van aan.

NINA: *Ze staat recht achter haar bureau. Is nochtans plezant hoor, zo ne keer in de huid van iemand anders kunnen kruipen. Ze verlaat het bureau via de deur die naar de opslagruimte gaat.*

CYNTHIA: Soms kan die echt zo onuitstaanbaar zijn hé!

PAULA: *Ze rommelt in papieren op haar bureau. Nina is gewoon niet het type voor huisje, tuintje, kindjes.*

CYNTHIA: Goed idee van Nina. Blijft ge van veel gedoe gespaard. *Ze begint op haar computer te tokkelen.*

Er valt opnieuw een stilte waarin Paula naar haar kijkt.

PAULA: Ge zit dus met een probleem.

CYNTHIA: *Duidelijk gemaakt. ze blijft, zonder Paula aan te kijken, verder op haar computer werken. Nee, echt niet. Alles onder controle. Kris heeft zaterdag online uit Nieuw-Zeeland nog een nieuw tuinset besteld. Dat het er zeker zou zijn tegen dat hij met Pinksteren naar huis komt. Fantastische vooruitzichten toch.*

PAULA: Ik zit al dertig jaar op dezelfde geschilderden bank in mijnen hof, maar...

CYNTHIA: Oké. Mijn pa en ma gaan achter bijna veertig jaar huwelijk uit mekaar gaan.

PAULA: Oei.

CYNTHIA: 'Oei', ja. Hij gaat naar Limburg gaan wonen bij zijn nieuwe madam waar dat hij blijkbaar al drie jaar een affaire mee heeft en mijn moeder is gisteren gedwongen opgenomen in de psychiatrie.

PAULA: Miserie dus.

CYNTHIA: Nee, shit buiten categorie. Blijkbaar is dat huis waarin dat ze wonen volledig mijn vader zijn eigendom en wilt hij dat nu zo rap mogelijk verkopen waardoor dat mijn moeder daar weg moet. ... Leg dat maar eens uit aan de kids hé. 'Bij opa en oma hondjes gaat ge nooit niet meer kunnen gaan.'

PAULA: Hondjes?

CYNTHIA: Ja, mijn vader die kweekt honden, vandaar. Kris zijn ouders zijn dan weer opa en oma vliegtuig, omdat die den helft van den tijd op reis zijn.

PAULA: En hoelang weet ge dat al?

CYNTHIA: Gisteren belt mijn pa of dat ik kon langskomen zonder de kids. Hallo! 'Pa, ik kan die wel niet wegtoveren hé.' Kom ik daartoe en is mijn vader bezig met zijn valiezen in zijn auto te laden. Hij heeft tot den allerlaatste moment gewacht om het aan mij en ons ma te vertellen omdat hij niet wist hoe hij het moest verwoorden. Vader den oprit af, moeder die tilt slaat. Van de spoed in de kliniek naar de psychiatrie in Beernem. Moet beschermd worden tegen haar eigen.

PAULA: Potverdomme.

CYNTHIA: Kan ik binnen de kortste keren nog een verhaalke verzinnen over hoe dat het komt dat de kids opa en oma hondjes nooit meer samen gaan zien. Is het dan niet normaal dat ge u op zo'n momenten in de steek gelaten voelt door uwe vent die daar meer of achttienduizend kilometers ver zit?

PAULA: Waart ge dan niet beter thuisgebleven vandaag?

CYNTHIA: Ik kan dat niet geloven hé. Vanmorgen ben ik opgestaan en heb ik mijzelf wijsgemaakt dat dat allemaal niet waar is. Ik weet, dat is de realiteit ontvluchten, maar voorlopig kan ik dat geen plaats geven.

PAULA: Als ge familiaal verlof nodig hebt...

CYNTHIA: *Ze kijkt Paula aan.* Familiaal verlof, opvang, nen arm om op te leunen... *Ze tokkelt op haar computer.* Dat gaat hier een goeie evaluatie worden met nen stadssecretaris bij wie het woordje 'medeleven' nog moet uitgevonden worden. Al den tweede keer familiaal verlof op twee maanden tijd.

PAULA: Dienen burn out...

CYNTHIA: *Ze kijkt terug naar Paula.* Door de gevoelsmatig geforceerde eindejaarsfeesten nen burn-out in januari. Familiaal verlof in februari.

PAULA: Dat... Daar moet ge nu niet mee bezig zijn. Wat dat moet, moet.

Herman komt via de ingangsdeur het bureau binnen. hij is een kwieke zeventiger. hij draagt een ietwat verouderd maatpak en dito hemd.

HERMAN: Hier zie, twee van mijn vier madammen. Dag schoonheden.

PAULA: Herman.

CYNTHIA: Dag, Herman.

HERMAN: *Hij kijkt naar de twee lege bureaus.* Zitten we met zieken?

PAULA: d' Een is om koffie en d' ander is een gedaanteverwisseling aan 't ondergaan.

HERMAN: En wat moet ik mij daarbij voorstellen?

PAULA: Liefst niets. Ge komt iets ophalen of...?

HERMAN: Uih... *Hij gaat naar rechts van het bureau van Paula.* Ah ja, hebt gij mijn planning voor vandaag uitgetypt, Paulatje.

PAULA: Ik ben uwen trouwste soldaat, hé Herman.

HERMAN: Al ééneveertig jaar aan een stuk. *Al lachend.* Zou dat dan toch waar zijn dat wij in de herfst van ons leven gekomen zijn?

PAULA: Bij mij is 't nog nazomer. Bij u is ter al sprake van winterprikkel. Ze zoekt naar een papier op haar bureau.

HERMAN: Maar 'k voel mij nog altijd in de fleur van mij leven hé. 's Morgens ne keer wat koppijn. Maar als ge dan peinst op al 't plezier dat ge daar den avond daar voor g' had hebt, is dat direct al voor den helft over.

PAULA: *Ze leest wat er op het papier staat.* Te vieren: café Het Tonneke, afspraak met Alain en Brigitte De Witte. Dat gaat over de moeder van Alain die dringend naar een seniorenflat met assistentie zou moeten kunnen gaan.

HERMAN: En is ze daarvoor al ingeschreven?

PAULA: Sedert vorige week donderdag.

HERMAN: Allee, het probleem moet weer opgelost zijn van voor dat het er was. En dienen Alain, ken ik dat of...?

PAULA: Woont in diene wijk achter de kerk.

HERMAN: Heeft dat broers of zusters? Heeft die vrouw broers of zusters? Zouden dat families zijn die op mij stemmen of...?

PAULA: Ge kunt misschien eerst de politie ne keer langs sturen met een vragenlijst. ... Ik heb ne keer in de lijsten van het verenigingsleven gekeken en dienen Alain zit in het

bestuur van de KWB en zijn madam in het bestuur van de vrouwenbond. Ik zou der dus vanuit gaan dat dat sociaal geëngageerde mensen zijn.

HERMAN: Met andere woorden, dat gaan dus mensen zijn die dat appreciëren dat ge der wat voren doet. Dat stemt voor u en maakt reclame bij de rest van de familie. Dat... Bon, Uih... Tegen 't weekend komt er ene van die seniorenflatjes met assistentie vrij op de markt.

PAULA: Daar is toch een wachtlijst voor.

HERMAN: Ja Paulatje, der is voor al de flatjes een wachtlijst van hier tot in Tokio hé. Maar als ge wilt dan mensen voor u stemmen... d' Eerste drie die volgens de wachtlijst voor die huizekes op de markt in aanmerking komen zijn kandidaten die op de liberalen stemmen.

PAULA: Dus...

HERMAN: Gaan we bezig zijn met de promotie van ons partij en niet met de die van de concurrentie. *Hij verzint het ter plaatse.* We gaan dus die lijst niet respecteren onder de noemer van hoogdringendheid. Luistert ne keer of dat haren huisdokter enen is die mijn partij genegen is en of dat hij een briefke kan schrijven dat er met hoogdringendheid moet ingegrepen worden. *Hij kijkt nu terug naar Paula.* Dat is dus ook alweer geregeld zie.

CYNTHIA: *Ze heeft duidelijk moeite om haar emoties onder controle te houden. Ze staat recht en gaat met haar rug naar het tweetal staan.*

PAULA: Te vijven: Café Den Bokkepoot, bijeenkomst met familie rond de viering van nen honderdjarigen.

HERMAN: Verstand op nul en ambiance.

PAULA: Te zessen: café 't Boldershof, bij...

CYNTHIA: *Ze begint te huilen en te snotteren.*

HERMAN: *Hij draait zich om en kijkt naar Cynthia. Hij kijkt dan weer naar Paula.* Weet ge wat dat ik spijtig vind? Dat schone madammen ook een verkoudheid kunnen krijgen.

PAULA: Uih, ik peins niet dat het nu de moment is voor... *Ze maakt hem, door een vinger op haar mond te leggen, duidelijk dat hij moet zwijgen. Ze komt bij hem. ze fluistert tot Herman.* Ze zit met zever.

HERMAN: En grote zever of kleine zever?

PAULA: Haar ouders gaan uiteen.

HERMAN: Grote zever dus.

PAULA: Ze zou eigenlijk wat familiaal verlof kunnen gebruiken.

HERMAN: Ik ga daar geen probleem van maken, maar uih... Dat moet natuurlijk wel langs de stadssecretaris zijnen bureau passeren.

PAULA: En ze heeft een evaluatie voor 't groot verlof.

HERMAN: En al ne keer een periode thuis geweest van de jaar als ik het goed voren heb.

CYNTHIA: *Ze rukt zich om, gaat achter haar bureau zitten en begint als gek te typen. Oké, laat het. Vergeet dat familiaal verlof.*

HERMAN: *Hij komt voor Cynthia haar bureau. Dat werkt hier wel azo niet, hé zoeteke. Op mijn kabinet zijn we één grote familie. Zolang dat ik hier schepen ben, zal ik, als mijn mensen problemen hebben, ze helpen oplossen. Hij gaat terug bij Paula.*

PAULA: Een paar dagen thuis zonder dat ik dat doorgeef?

HERMAN: Is een mogelijkheid. Maar we gaan ons indekken. Uih... *Hij gaat terug voor het bureau van Cynthia staan. Gij gaat voor mij zagezegd twee dagen in de week bij senioren thuis in verband met de enquête: 'Hoe leven en wonen senioren in Rommelbeke'. Ge zijt niet op 't stadhuis, maar ge zijt wel aan 't werk.*

CYNTHIA: Merci.

HERMAN: Ge weet: alles voor mijn madammen hé.

FRANCINE: Ze komt met een plateau met daarop vier tassen koffie, via de ingangsdeur, het bureau binnen. Ze stapt al pratend naar het bureau van Nina. Ze plaats een kop koffie op Nina haar bureau. **Sorry, dat ik er nu maar ben met de koffie, maar het gaat echt niet goed met mij. Ik krijg het gevoel dat die non hier elk moment kan verschijnen. Altijd maar weer voel ik die loerende ogen van die non die onder mijne rok zit en kijkt of dat ik mij goed gewassen heb. Ze draait zich nu om en bemerkt Herman.**

HERMAN: *Tot Paula. Volgens mij gaat Francine morgen ook familiaal verlof aanvragen.*

NINA: Ze komt, via de deur die naar de opslagruimte gaat, het bureau binnen in haar nonnenkleed. Ze gaat achter haar bureau zitten.

HERMAN: Hij kijkt naar Nina. Hij gaat nu bij Paula. **Meent ze zij nu echt dat Nina onder hare rok kijkt? BLACK OUT**

TWEEDE SCÈNE

Vrijdag 9 April 11u55.

De vier vrouwen zitten achter hun bureau. Nina, Francine en Cynthia zijn in gesprek. Paula is aan het typen op haar computer.

NINA: *Tot Cynthia.* Ik ben niet rap jaloers, maar geef toe, dat is toch wel den job van uw leven hé. Senioreninterviewer.

FRANCINE: Ik ben ook niet rap jaloers. Maar mocht ik mogen kiezen tussen anderhalve maand, twee dagen in de week bij gepensioneerden thuis gaan om ze wat vragen te stellen, of hier op den bureau komen werken; ik zou ook weten wat gekozen.

NINA: En wat is het nut daar eigenlijk van? Wordt die studie dan gepubliceerd of...?

FRANCINE: Ja, en ik versta ook niet dat wij hier op den dienst daar niets van weten.

CYNTHIA: Ja zeg, ik weet ook niet wat dat den Herman daarmee van plan is hé.

NINA: *Overdreven mysterieus.* Hermans geheime studie. En hebt ge Herman zelf ook al geïnterviewd? Ah ja, wat dat is ook nen gepensioneerden hé. 'Hoeveel keer in de week bevindt ge u in zwaar beschonken toestand, mijnheer Herman?' 'Klopt het als ge boven uw theewater zit dat ge dan aan Elza van café 't Tonneke voorstelt om bij haar te blijven slapen?'

PAULA: *Ze stopt met typen en kijkt naar Nina.* Nina, we gaan der mee stoppen hé. 't Is niet omdat Herman dat ons met een stuk in zijne collier verteld heeft dat wij dat moeten...

NINA: Der moeten in die studie ook wat dingen staan dat de mensen nog niet weten, hé chef.

PAULA: En der zijn ook dingen dat de mensen niet moeten weten. *Ze typt verder.*

NINA: Hoo, ik zou mij dat compleet zien doen. Zo bij die senioren gaan en vragen hoe dat ze leven, hoe dat ze beven. 'Peinst ge nog op seks, meneer?' Of: 'Hebt ge nog seks?' 'Peinst ge dat ge nog ooit seks gaat hebben?' Oooh man, dat zou echt mijn ding zijn. Chef, kunt ge niet vragen aan den Herman of dat ik nog ne keer bij die mensen mag gaan met vragen uit de tweede ronde?

PAULA: *Ze stopt met typen en kijkt naar Nina.* Ter bevordering van de hartinfarcten? En ook daarbij: het project is afgesloten.

CYNTHIA: Ah ja?

NINA: Blijkbaar is den interviewer nog niet op d' hoogte.

PAULA: *Terwijl ze praat en naar Nina kijkt, typt ze verder. Ja, ze weten genoeg. Herman ging haar dat vanavond persoonlijk zeggen, maar aangezien dat ge hier nu... Oohhh! Zeg dat 't niet waar is. Ja, 't is weer van dat. Moeder heeft hier weer op nen verkeerde knop geduwd. 't Gene dat van boven moet staan, staat vanonder en 't gene dat links moet staan, staat rechts. Duw ik op 'delete', Cynthiaatje?*

NINA: *Als ge wilt hebben dat ge gene lay-out meer hebt, is dat de beste optie.*

CYNTHIA: *Ze is ondertussen recht gestaan en onderweg naar het bureau van Paula. Hier is uwe persoonlijke depannagedienst al, chef. Ze komt achter Paula haar bureau en kijkt naar het scherm. Wat is dat hier allemaal. Onze chef is in 't Chinees aan 't schrijven.*

PAULA: *Terwijl ze recht staat en plaats maakt voor Cynthia. Hoo, ik word daar nog ne keer zot van van dat spel hé. Geef mij maar den tijd van de fichebakken.*

CYNTHIA: *Ze gaat op de stoel van Paula zitten en werkt aan haar computer.*

FRANCINE: *Dan kon het wel een tijdje duren vooraleer dat ge iets gevonden had hé.*

PAULA: *Ge vond het misschien niet direct, maar ge waart het ook niet direct kwijt.*

CYNTHIA: *Volgens mij zitten der op uwe computer geheime toetsen, want ik weet niet hoe dat ge dat in diene vorm kunnen krijgen hebt. Ik ga u mijn verslag van dienen OCMW raad doorsturen en uw speciale versie hier gewoon deleten.*

PAULA: *Ziet ge wel. Deleten. Ik heb toch gezegd dat dat de oplossing was.*

FRANCINE: *Is verstuurd.*

CYNTHIA: *Terwijl ze recht staat. Voilà, chef. Ge krijgt een nieuwe versie voor ondersteboven te zetten. Ze gaat terug achter haar eigen bureau zitten.*

PAULA: *Terwijl ze gaat zitten. Merci, hé Cynthiaatje.*

NINA: *Gelukkig voor ons dat uwe computer niet kan ontploffen.*

PAULA: *Wacht maar. Ge gaat niet blijven lachen. Volgende week ga ik mij inschrijven voor nen cursus computerlessen.*

NINA: *Voor beginners of voor echte dummies?*

PAULA: *Investeren in de toekomst. Tegen dat er kleinkinders komen, dat ze kunnen chatten mee oma.*

CYNTHIA: *Onze chef heeft grote plannen.*

PAULA: *Ze kijkt op de klok aan de muur. We zijn overuren aan 't doen, hé gastjes. Oohh, azo een goed potje koffie mee een boterhammeke. Heel nadrukkelijk tot Nina. Dat kan toch smaken, hé Nina.*

NINA: *Oké, ik heb de boodschap begrepen. Ze staat recht. Nog iemand koffie?*

FRANCINE: Nee merci, ik heb limonade mee.

CYNTHIA: *Ze haalt uit een tasje dat naast haar bureau staat een klein thermoskannetje. Vermageringsthee van dokter Vogel.*

PAULA: Als ge nog veel blijft vogelen zal der hier allicht een koersbroek toekomen zonder coureur in.

CYNTHIA: Twee kids heb ik gekregen. *Ze staat recht en strijkt over haar buik. Maar kunt ge dat zien aan mij? ... Het resultaat van afslankende kruidenthee op basis van zeealgen. Ze gaat terug zitten.*

PAULA: *Terwijl ze naar de ijskast, haar lunch gaat halen. Thee van kruid uit de zee. Geef mij maar nen goeie kabeljauw.*

NINA: Oké. Ene koffie. *Terwijl ze naar de ingangsdeur gaat. Ik breng ondertussen wel mijn broodje mee dat ik besteld heb. Ze verlaat het bureau via de ingangsdeur.*

PAULA: *Ze is ondertussen met een pakje boterhammen achter haar bureau en gaat zitten. Hoo, hierzie. Twee boterhammekes mee kaas en twee mee heps.*

FRANCINE: *Ze gaat al pratend naar de ijskast haar lunch halen. In die vierentwintig jaar dat ik hier nevenst u op den bureau zit, kan ik mij niet herinneren dat gij ooit iets anders g' eten hebt.*

CYNTHIA: Vierentwintig jaar!

PAULA: En 'k zat hier al zeventien jaar tegen dat zij hier toegekomen is.

CYNTHIA: Is u dat dan nooit beu?

FRANCINE: *Ze gaat terug achter haar bureau zitten.*

PAULA: Als het mij echt beu is, eet ik er vier met boerepaté.

NINA: *Ze komt via de ingangsdeur, het bureau binnen. ze heeft een koffie en een papieren zak met daarin haar broodje mee. En hier is onze chef hare koffie zie. Ze zet de koffie op Paula haar bureau en gaat dan achter haar bureau zitten.*

CYNTHIA: *Ze gaat naar de ijskast. Nen mens heeft dat echt wel niet nodig hé al dat vlees. Bij mij komt er voor de moment geen vlees meer naar binnen.*

NINA: *Voor zichzelf, richting publiek. Dat zal wel niet, uw vent zit achttienduust kilometers ver.*

CYNTHIA: *Ze toont een plastic doosje dat ze uit de ijskast heeft gehaald. Groentjes. Ze gaat terug achter haar bureau zitten.*

FRANCINE: Binnenkort zien we u niet meer lopen als ge alleen maar bladeren blijft eten.

CYNTHIA: *Groentjes... Ze is achter haar bureau en steekt een pompelmoes, die op haar bureau ligt, in de hoogte. ... en fruit. Biologisch gekweekt. En dat in combinatie met supplementen van vitamine C. Ze schudt met een doosje dat op haar bureau staat.*

FRANCINE: *Ze steekt een heel grote gedroogde worst in de hoogte. Geef mij maar een goed gevulde gedroogde worst. Ze bijt er een stuk af.*

PAULA: En pas op, Francine haar gedroogde worsten zijn ook biologisch hé.

CYNTHIA: Ah ja?

PAULA: Zal wel zijn. Francine heeft alleen biologische koeien op haar hof lopen. Bij Francine haren Didier geen koeien die een pikure in hun gat gekregen hebben omdat ze zo 'n billen... *Toont met haar handen de omvang van enorme billen. ...zouden krijgen.*

FRANCINE: Al Didier zijn beesten hebben ook nen naam.

CYNTHIA: Nen naam?

FRANCINE: De koeien die hij graag heeft, hebben nen naam van mensen die hij kent en die hij graag heeft en sommige andere...

NINA: Heten allemaal gelijk zijn schoonmoeder.

CYNTHIA: *Ze staat recht en gaat naar de ijskast terwijl ze aan een stuk door blijft ratelen. En dat is dus het probleem hé. Sommige van die boeren beseffen niet eens dat ze verkeerd bezig zijn. Die denken omdat ze die beesten nen naam geven dat ze ze niet uitbuiten. Ze zet de waterkoker aan en giet water in een glas. alles staat bovenop de ijskast. Bij die gasten kunnen die koeien niet rap genoeg volgroeid zijn en geven ze nooit genoeg melk. Angèle moet ook verplicht ieder jaar een kalf krijgen. Goesting of geen goesting; den Albert moet erop. Ze stapt nijdig met het glas water naar achter haar bureau. Ze slikt een pil in en drinkt water. De liefde is ongelooflijk groot totdat Angèle op een bepaald moment dubbel pech heeft. Ze is na vijf jaar leeggemolken en in die periode staan de diepvriezers bij Cool Blue in superpromotie. Terwijl ze terug naar de ijskast gaat. 'Sorry Angèle, maar nen diepvries laten draaien die maar voor den helft vol zit, levert geen voordelen op hé.' Ze neemt de waterkoker en keert er mee terug naar achter haar bureau. En voor dat Angèle het zelf beseft is ze gereïncarneerd in schoon per portie verpakte biefstukskes, een paar blokken boerepaté, honderdvierentwintig hamburgers, negentien meters pure runderworst en... ze eten ze dan ook nog met liefde op hé. Ze kijkt naar Francine. Hoe noemt uw gedroogde worst? Ze gaat terug achter haar bureau zitten.*

Er valt een stilte waarin iedereen naar Cynthia kijkt.

PAULA: Volgens mij gaat ge met één Dokter Vogel pilleke niet toekomen vandaag.

FRANCINE: Merci hé!

PAULA: Goed bezig. Echt. Collegialiteit bevorderend.

CYNTHIA: Maar... Dat was echt wel niet persoonlijk bedoeld hé.

FRANCINE: Zijt gij biologisch?

CYNTHIA: Of dat ik...?

FRANCINE: Volgens mij lopen mijn koeien op dezelfde aardbol als gij en ademen ze dezelfde lucht in als gij. Uw voedingssupplementen komt dat van een fabriek of kweekt gij dat zelf in uwen hof? Die vitamine C, groeit dat aan nen boom of aan nen struik? Zijn die rijp in juli of in augustus?

CYNTHIA: *Ze staat recht en loopt, al pratend tegen zichzelf, naar de ingangsdeur. Als ik niet wil dat mijn emotionele instabiliteit de bovenhand neemt kan ik nu beter... Ze verlaat het bureau via de ingangsdeur.*

NINA: Der ga wel meer of één vitamine C pilleke nodig zijn om haar weer op de rails te krijgen.

FRANCINE: Die viel mij dus gewoon aan hé. Ze heeft haar juist nog kunnen bedwingen om genen afplakker met 'dierenbeul' op mijn voorhoofd te plakken.

NINA: Nen mens wilt dan op zijn gemak ne keer zijn zelfgekweekt gedroogd worstje opeten, hé Francine.

PAULA: *Terwijl ze naar achter haar bureau gaat. We gaan het niet erger maken dan dat het al is, hé Nina. Het is een spijtige zaak wat dat er gebeurd is.*

FRANCINE: Ze heeft mij wel gekwetst, hé chef.

PAULA: *Ze gaat zitten achter haar bureau. Die meent dat niet.*

FRANCINE: Didier zijn koeien...

NINA: *Geërgerd. Haaaallo. Voor mij mag het nu wel stoppen hé. Binnenkort peins ik dat ik hier op 't hoofdkwartier van den Boerenbond zit.*

FRANCINE: *Ietwat nijdig. Sorry als het mij emotioneel wat teveel wordt hé.*

PAULA: We zwijgen derover.

Er valt een stilte.

PAULA: 't Is eigenlijk wel wreed toevallig, maar van 't weekend vraagt André aan mij: wanneer slacht Francine nog ne keer een koe.

Hij is zot van die biefstukken uit de bovenbil. Nen goeie lap vlees met aan de zijkanten liefst nog wat vet aan voor de smaak. En dienen boerepaté en die bloedworsten moet ik wegsteken, want anders zitten we achter twee dagen al zonder.

FRANCINE: Met liefde gekweekt, ge smaakt dat hé.

PAULA: En van die vette darms als ze krokant gebakken zijn, zoudt hij nen meter aan één stuk door opeten.

NINA: *Ze maakt een gebaar van kotsen.* Als ge niet wilt dat er hier bij mij een spontane drainage volgt, kunt ge nu beter stoppen.

PAULA: Gij weet niet wat dat goed is gij. Moet Francine voor u ne keer geen bestelling oppakken voor als ze nog ne keer een koe slacht?

NINA: Voor mij mag dat... nen côte à l'os zijn. Saignant met pepersaus.

CYNTHIA: *Ze komt via de ingangsdeur het bureau binnen en blijft bij de deur staan. Ze haalt heel diep adem.* Sorry, Francine. Echt waar, dat was zo niet bedoeld. Ik vind het zelfs ongelooflijk sjiek van u dat gij van die echte biologische koeien hebt. Kunnen we dat vergeten wat dat er gebeurd is?

FRANCINE: *Ze reageert niet.*

CYNTHIA: *Ze komt voor het bureau van Francine staan.* Dat ik zeg dat ik het ongelooflijk sjiek vindt van u dat gij van die biologische koeien hebt.

FRANCINE: *Ze kijkt nu naar haar.* Oké. Zand erover. *Ze kijkt nu van Cynthia weg en bijt een stuk van haar gedroogde worst.*

NINA: *Ze opent een blikje red bull dat op haar bureau staat en steekt het in de hoogte.* Santé! Op de vrede.

PAULA: Oh, van dienen gesuikerden stinkboel.

NINA: Dat kan mij zo echt nen energie boost geven hé. 'k Heb anders nog eentje, hé chef.

PAULA: Merci. Zie dat ik daardoor te zere begin te werken vandenachternoene.

NINA: *Ze krijgt een sms bericht.* Wie...? *Ze neemt haar gsm.*

CYNTHIA: Nog ne keer sorry, hé Francine.

NINA: *Ze krijgt een nieuw sms bericht.*

FRANCINE: *Ze negeert duidelijk Cynthia door met Nina in gesprek te gaan.* Ge zijt populair.

NINA: Die ziet dat echt wel zitten.

CYNTHIA: *Ze gaat ietsje weg bij het bureau van Francine en forceert zich duidelijk om aan het gesprek deel te nemen.* Nen date?

NINA: Frederik. Leren kennen op Tinder. Is al drie weken aan het proberen om mij over de streep te trekken. Het begon met een voorstel om een wandelingske doen. Twee dagen nadien een uitnodiging om met hem naar de cinema te gaan. Maar ja, dat stellen der drie per avond voor. Nu stelt hij voor om mij vandenavond met nen Porsche te komen halen voor een etentje in een driesterrenrestaurant.

CYNTHIA: *Ze gaat geforceerd terug achter haar bureau zitten. Daar kunt ge wel geen nee op zeggen hé.*

NINA: Zal wel niet. *Ze krijgt opnieuw een sms bericht. Ze leest wat hij gestuurd heeft. 'Ik reserveer voor acht uur, vraagteken.'* 'k Ga ne keer kijken hoe zwaar dat hij weegt. *Ze typt een bericht terwijl ze luidop zegt wat ze typt. Met kaviaar breng je me in de juiste stemming.*

FRANCINE: Gij zegt gewoon aan die gast die ge niet eens kent dat ge kaviaar wilt.

NINA: Ge moet duidelijk zijn over de spelregels, hé Francine.

CYNTHIA: En seks?

NINA: Dat is de pousse-café hé.

FRANCINE: Ge bedoelt dat gij gewoon seks kunt hebben met nen gast achter dat ge hem den eerste keer ontmoet hebt.

NINA: *Speels.* Ja, die gast moet wel iets in de plaats krijgen voor zijne kaviaar, hé Francine.

FRANCINE: Nee. Nee echt, bij mij zou dat niet lukken. Ik moet iemand minstens twee maanden kennen vooraleer...

NINA: En den eerste keer met Didier? Achter zes maanden? Bij mij hangt het er veel vanaf hoe dat hij riekt.

CYNTHIA: Hoe dat hij riekt?

NINA: Ja, als ze een geurke hebben dat mij niet aanstaat, ja... ja, dan wordt dat niets hé. Maar als 't hij de juiste parfum aanheeft dan... Sommige parfums kunnen mij zo opwinden dat...

PAULA: Dat ge der voor de kaviaar al zoudt aan beginnen.

FRANCINE: Maar hij kan dus ook nog echt tegenvallen van den avond.

NINA: Ik heb hem natuurlijk wel al op foto gezien en mee gefacetimes hé.

CYNTHIA: Gij hebt hem op foto.

NINA: Okéééé. *Ze zoekt in haar gsm naar de foto. Frederik. Frederik. Frederik. Ja. Ze gaat naar het bureau van Cynthia, ze geeft haar gsm aan Cynthia.*

CYNTHIA: Haaallo. Nu nog de juiste parfum en volgens mij gaat dat dik in orde zijn. En g' hebt geen probleem met dat klein snorreke?

NINA: Klein snorreke? *Ze neemt haar gsm terug. Shit. Sorry, dat is Olivier. Uih...*
Ze zoekt naar de foto in haar gsm. Joeps. Dat is hem wel.

CYNTHIA: Zonder snorreke, maar wel een perfect afgetraind lijf. Als ge 't mij vraagt gaat dat een atletisch onderonsje worden. *Ze geeft de gsm aan Nina.*

FRANCINE: *Ze steekt haar hand uit, richting de gsm. Niet dat het mij echt interesseert, maar...*

NINA: *Ze gaat bij Francine en geeft haar de gsm.*

FRANCINE: *Ze neemt de gsm en kijkt er naar. Amaar zeg! Veel kleinder moest zijn zwembroek niet zijn of...*

NINA: Wat peinst ge? Zoudt hij u ook kunnen bevallen?

FRANCINE: Ja, ik weet dat niet hé. Dat is ook zo raar, op die manier met iemand kennis maken. Ge ziet hem ook niet compleet hé.

NINA: Moet ik vragen dat hij rap nen foto stuurt zonder zwembroek?

FRANCINE: Ja, dat bedoel ik niet hé. Maar wie is die vent? Hoe zit hij in mekaar? Dat kunt ge wel niet zien op die foto hé.

PAULA: Daarvoren moet ge der kaviaar mee gaan eten hé.

NINA: *Ze neemt haar gsm en gaat ermee naar Paula haar bureau. ze geeft de gsm aan Paula. En wat peinst gij, chef?*

PAULA: *Ze kijkt er naar. Ik peins dat hij goed riekt. Ze geeft de gsm terug aan Nina. Mee azo nen paashaas kan uw verlengd weekend niet meer kapot.*

NINA: *Ze gaat terug achter haar bureau zitten.*

CYNTHIA: *Ze staat recht achter haar bureau en begint alle dossiers heel hectisch op elkaar te leggen. Voor mij komt dat verlengd weekend niets te vroeg. Een paar dagen voor mij alleen om alles ne keer op een rijtje te zetten is geen overbodige luxe.*

PAULA: *Ze kijkt eerst naar Nina vervolgens naar Francine. Ja, sommige mensen hebben dat echt wel ne keer nodig.*

CYNTHIA: *Ze opent de plasticdoos met daarin haar groenten. ze ratelt weer aan een stuk door. Ik sta der wel altijd helemaal alleen voor hé. Sommige momenten heb ik niet eens den tijd om te denken waar dat ik mee bezig ben. Ze gaat haar rugzak halen die bij de kapstok staat en zet die de kant van de kapstok op haar bureau. Ze haalt er een vork uit. Achter 't werk de kids gaan afhalen in den opvang en Esmee naar de balletles voeren.*

Haar daar afzetten en rap doorrijden naar den andere kant van 't stad om Eriel af te zetten voor de training van de voetbal. Ze zet haar rugzak terug bij de kapstok en gaat naar de ijskast. Ze neemt een zakje thee. Gelukkig kunnen ze voor 't paasweekend bij Kris zijn ouders, want... Ze gaat op weg naar haar bureau.

PAULA: *Ze trekt door heel nadrukkelijk te praten de aandacht van Cynthia die maar bleef ratelen tegen zichzelf. Zou het mogelijk zijn van een versnellingske lager te schakelen?*

CYNTHIA: *Bij haar bureau komt ze uit haar trance. ze kijkt achterom naar Paula. Ge...? Sorry.*

NINA: *Ze krijgt een sms bericht. Ze leest het. Hier. Hij is al aan 't dromen. 'Dresscode. Vraagteken. Sexy outfit. Vraagteken.' Wat peinst hij, dat ik met mijn wintervest en mijn muts op kaviaar ga eten of wat. Ze leest luidop wat ze typt. Stoort het als ik mijn bh vergeet aan te doen. Vraagteken.*

CYNTHIA: *Is ondertussen weer achter haar bureau gaan zitten.*

FRANCINE: Ge beseft toch dat gij die gast zijne kop zot aan 't maken zijt.

NINA: Ja, dat is ook wel de bedoeling, hé Francine. *Ze krijgt weer een sms bericht. Ze leest het luidop. 'Dat maakt het plaatje van jouw knappe verschijning compleet.' Ze leest luidop wat ze typt. String met motief van de Amerikaanse vlag oké voor jou. Vraagteken.*

CYNTHIA: Wat? Hebt gij...?

NINA: Twee jaar geleden heeft nen gast mij getrakteerd op een weekske Amerika en in zo nen souvenirwinkel zagen we dat liggen.

CYNTHIA: 't Idee alleen al.

PAULA: Hier, ons Miss Amerika. Zijt er nu al maar zeker van: UW weekend kan niet meer kapot.

FRANCINE: Ik steek het niet weg. IK zie der tegenop tegen dat weekend. Mijne Didier zal ik toevallig zien passeren, want heel het paasweekend staat in het teken van zijn kerkelijke activiteiten.

En in de paar uren dat er nog overschieten wilt hij samen met zijnen nonkel beginnen met zijn jonge duiven op te leren voor de Dourdan vluchten. Ook nen zalige Pasen, Francine.

NINA: Ge moet u daartegen verzetten hé. Dat gebeurt omdat gij dat tolereert.

FRANCINE: Al sedert dat hij misdienaar geworden is, is voor Didier het paasweekend iets waar dat hij naartoe leeft.

NINA: En gij, waar leeft gij naartoe? Het leven is meer dan lid zijn van de vrouwenbond en zingen in 't vrouwenkoor, hé Francine. Ik heb gehoord dat er anders bij de congregatie van de Zusters van Barmhartigheid nog een plaats vrij is.

FRANCINE: Ge begint niet weer met die verhalen van die nonnen hé.

NINA: Ge beseft het waarschijnlijk zelf niet, maar gij leeft wel gelijk een non hé. Binnenkort zijn uw beste jaren voorbij. Leeft in plaats van geleefd te worden.

PAULA: Misschien moet ge u ook een paashaas bestellen op zo een datingsite. Mag zij uw string met den Amerikaanse vlag op ne keer lenen?

NINA: Van mij mag Francine haar een heel paasweekend lang Miss Amerika voelen.

FRANCINE: En stopt nu maar met die zever, want dat is niets voor mij.

NINA: Maar hoe kunt gij dat nu weten. g' Hebt nog nooit een date g' had.

FRANCINE: Ik heb het over die niemendalle onderbroeken. Ik kan dat niet verdragen, die koord die daar zo vanachter tussen...

CYNTHIA: Draagt gij strings, chef?

PAULA: Ik heb dat ieder weekend gedragen tot mijn vijfenvijftigste. Op een avond keek ik ne keer in de spiegel en heb ik gezegd: 't wordt tijd dat ge een Sloggi aandoet.

NINA: En wat staat er met het verlengd weekend bij u op 't programma, chef?

PAULA: Paaszaterdag dat is voor mij een gewone zaterdag. Commissies doen. Peinzen dat ik aan 't kuisen ben en mijnen Dag Allemaal uitlezen. Op Pasen zelf is 't een traditie dat de gasten komen. En op paasmaandag worden we wakker als we wakker worden... *Ze fluistert. ...en beginnen we mee... seks.*

FRANCINE: Wat? Ge bedoelt dat ge nu al weet dat...

PAULA: Ja, op tweede Pasen en tweede Sinksen hebben wij allen tijd en beginnen wij met seks.

FRANCINE: Dus jullie plannen seks.

PAULA: Maar nee. We plannen wij juist niets. Dat gaat vanzelfs.

NINA: Jaaaa onze chef, we moesten het ne keer allemaal weten.

PAULA: Binnenkort staat er een zes voor, maar alles zit nog op de juiste plaats en marcheert nog hé. En achter onzen ochtendlijke feestmenu gaan we op Paasmaandag altijd naar de zee, naar Bredene. *Ondeugend.* En als 't goed weer is...

NINA: Gij gaat dienen Amerikaanse string niet nodig hebben.

PAULA: Als dat fijn, warm zand azo over uw billen, langst uw buik, over uw borsten naar omhoog waait. Hooo!!

FRANCINE: Kijk, dat is iets wat dat bij mij nooit zou lukken. In mijnen bloten op een strand zitten.

PAULA: Francine, gij zijt toch een seute. De die van mij zijn misschien een maat of twee groter dan de die van u en 't stjoepke dat erop staat is misschien een ander modelleke, maar voor de rest... Oh God, oh Heere toch.

FRANCINE: En 'k weet niet hoeveel gluurders die daar rondlopen.

PAULA: Ik heb zelfs compassie mee die gasten. Ze kijken overal naar wat dat er op de menu staat, maar ze mogen van niets proeven.

CYNTHIA: *Haar gsm gaat af. Ze neemt op, luistert, en antwoordt.*

Ja. ... Ja. ... Jaja. ... Jajaja. ... Oké, ja dat... Ja. ... Ja. *Ze duwt haar gsm af en gooit hem op haar bureau, ze staat op en loopt al ratelend naar de ingangsdeur. Ik krijg het hé. Dees is ter echt teveel aan. Leg het maar uit aan de kids hé. Ze doet de ingangsdeur open, maar doet ze onmiddellijk terug dicht en komt weer in het bureau. ze gaat naar de kapstok. ze neemt haar vest, muts en sjaal en gooit die op haar bureau. Neeeee, ge kunt toch niet naar opa en oma vliegtuig van 't weekend. Ze neemt haar vest en trekt haar vest aan. 'Ja, wij konden niet op voorhand weten dat mijn vriendin haar moeder nu al met ne keer ging doodgaan en zij aan ons ging vragen om in hun plaats mee te gaan. En tegen zoiets kunt ge wel niet nee zeggen, hé Cynthia. Ze heeft haar vest aan en neemt nu haar muts. Nen cruise op de Nijl! Ze zet haar muts op. En gratis! Ze neemt nu haar sjaal en doet haar sjaal om haar nek. ze gaat achter haar bureau en kijkt iedereen aan. Waarom zegt er niemand dat het nog genen tijd is om naar huis te gaan? Zie mij hier nu zitten.*

PAULA: Ja. ... Eén ding is zeker: ge zijt allemaal aan rust toe. Volgens mij zou het een lumineus idee zijn, moest ge met jullie drie in dat paasweekend op citytrip gaan.

De drie vrouwen kijken haar verwonderd aan.

PAULA: Francine heeft nen vent die naar haar niet kijkt. Cynthia heeft nen vent die naar haar niet kan kijken. En Nina heeft zodanig veel venten dat ze niet weet naar wie dat ze eerst moet kijken.

CYNTHIA: Moest ge het nog niet doorhebben: ik heb twee kids en mijnen opvang heeft juist gezegd dat het niet past van 't weekend.

PAULA: Voor elk probleem is ter een oplossing, hé kind.

CYNTHIA: *Terwijl ze haar sjaal uittrekt. Maar die moet wel nog bedacht worden zeker?*

PAULA: Ja... Dan brengt ge die voor 't weekend bij mij en André hé.

CYNTHIA: Bij u en André. En gij meent dat?

PAULA: Ja, 't is natuurlijk wel al dik dertig jaar geleden dat er nog ne keer kleine pagatters in ons huis rondgelopen hebben, maar... Het aanbod is ter, de beslissing laat ik aan u over. Ik heb een blanco strafblad en ben verleden maand getest op tropische ziektes.

CYNTHIA: Ik weet niet...

PAULA: Ja, als ge het niet ziet zitten, kunt ge der altijd mee gaan winkelen naar den Delhaize ook hé zeg. Drama Queen.

NINA: Ja, het wordt tijd dat ge weet wat dat ge wilt hé. Ge loopt hier bijna hysterisch rond omdat ge het niet meer aankunt. Ge wilt tijd voor uzelf...

CYNTHIA: *Ze veert recht.* Sorry hé! Dat is niet omdat ik de chef niet vertrouw. Maar dat overvalt mij gewoon. Dat was zo niet voorzien en... *Terwijl ze naar de kapstok gaat.* En ik weet ook niet of dat de kids dat gaan zien zitten. *Ze hangt haar sjaal aan de kapstok.*

NINA: Waarom moet alles altijd gepland en voorzien zijn? Ge moet dat gewoon zodanig aantrekkelijk voorstellen dat die gasten dat compleet zien zitten. Wat hebt ge te bieden, chef?

CYNTHIA: *Ze trekt haar jas uit en hangt die samen met haar muts aan de kapstok.*

PAULA: Ik ben een vat vol creativiteit. Uih... Zaterdag bezoek aan een groot speelplein, voor elk wat wils in den Aldi en rondrit door de parochie mee het bedrijfsvoertuig van nonkel tractor. Zondag in de voormiddag grote paaseieren zoektocht in den hof, in den namiddag wandeling met versgebakken wafel. En maandag een dagske naar de zee.

CYNTHIA: *Ze kijkt naar Paula.* Dat... Dat gaan ze zien zitten. *Ze gaat terug zitten achter haar bureau.* Ja, en het voordeel is dat ze al bij u thuis geweest zijn en ook André al gezien hebben.

NINA: Chef, ge zijt er u toch van bewust dat ge uwen tweede Pasenseks gaat moeten missen hé.

PAULA: Maakt u geen zorgen. Tegen dat de kids wakker worden, zal mijne paashaas zijn werk allang gedaan hebben.

CYNTHIA: Uih... Zou dat mogelijk zijn dat ge van de jaar wel naar Blankenberge gaat in plaats van naar Bredene, chef?

NINA: Ja, ge kunt gij u dan den dinsdag ne keer een uurke in uwen bloten in uwen hof zetten ook, hé chef.

FRANCINE: Ik weet niet of ik dat wel zie zitten. Wij met ons gedrieën.

PAULA: Wat? Ik dacht dat die kortsluiting met Cynthia een afgesloten hoofdstuk was.

FRANCINE: Dat is het ook. Ik peins alleen dat zo'n weekend niets voor mij is.

NINA: Zijt gij dan ooit al op citytrip geweest?

FRANCINE: Nee, maar...

NINA: Hoe kunt ge dan weten dat het niets voor u is? Dat is ook de ideale manier om uwen Didier duidelijk te maken dat er nog wat anders is in 't leven dan boeren en naar de mis gaan.

FRANCINE: En waar zouden we dan naar toe gaan? Lourdes?

NINA: Dan kunt ge evengoed meegaan met uwe vent naar de mis. Er moet iets te beleven zijn hé. Ze veert recht en wiegt met haar heupen. uitbundig. Seks, drugs en rock en roll! Uih... Amsterdam!

CYNTHIA: Ik ben wel een getrouwde madam met twee kids, hé Nina.

NINA: Dan doet gij de rock en roll. Francine, wat kiest gij? Seks of drugs?

FRANCINE: Ziet ge wel dat dat niks voor mij is.

NINA: Sorry chef, maar dat gaat niets worden.

PAULA: *Tot Cynthia.* Ziet gij dat zitten?

CYNTHIA: Als gij dat ziet zitten dat mijn kids een weekend bij u mogen komen dan...

PAULA: Dat is dus ja. Nina?

NINA: *Ze schudt weer hevig met haar heupen.* Amsterdam here I come!

FRANCINE: En uwe paashaas?

NINA: Fuck, ja. Die gast met zijn te kleine zwembroek is ter ook nog.

PAULA: Ge kunt misschien vragen dat ze die kaviaar een weekske in de frigo steken.

NINA: Doen. Gewoonweg niet over peinzen, maar doen. *Ze gaat terug zitten.*

PAULA: *Ze kijkt nu op een indringende manier naar Francine.*

FRANCINE: Didier gaat dat nooit goed vinden.

PAULA: Didier die gaat dat wel goedvinden. Dat hangt er alleen maar vanaf hoe dat ge hem dat verkoopt.

FRANCINE: Ik heb wel nog nooit gelogen tegen Didier hé.

PAULA: *Ze rommelt in papieren die op haar bureau liggen.* Der is ook niemand die u dat vraagt hé. Ze leest wat er op een papier, dat op haar bureau ligt, staat. **Contactpersonen bij noodgeval. Francine Pieters. Didier Van Huffel.** *Ze drukt toetsen in op de telefoon die op haar bureau staat.*

FRANCINE: Wat gaat gij doen?

PAULA: In uw plaats liegen. ... Hallo, met Didier? ... Paula, den bureauchef van Francine hier. Didier, ik bel u om te zeggen dat Francine vandenavond als afgevaardigde van 't stad voor de socialen dienst mee zou moeten vertrekken voor een teambuildingsweekend naar Amsterdam. *Overenthousiast.* z' Heeft nogal een beetje chance hé. ... Dat ge daar nog niets van g' hoord hebt. Ewel, zij tot een paar minuten geleden ook niet. Pas op, het is een eer voor haar hé. Toekomstgericht kan dat tellen hé. Als ze haar daar nu in Amsterdam kan bewijzen, zit er misschien wel een dikke promotie in. ... Ja, dat vind ik ook. Ze moet die kans grijpen. Haar volledig laten gaan, tonen wat dat ze in haar marge heeft. ... Gij trekt uw plan. Ewel, zij gaat dat in Amsterdam ook doen, zegt ze. Ze gaat er volledig voor gaan. ... Ja, Didier. En boert ze hé. Ze legt de hoorn op de haak. *Voilà*, dat is ook weeral geregeld zie.

FRANCINE: Ja en hoe.

PAULA: Uw valies moet ge wel zelf maken hé.

NINA: *Ze neemt papier en stylo van op haar bureau en staat recht. ze schrijft op wat ze zegt.* Suggesties voor wat dat we in Amsterdam gaan doen? Coffeeshop binnenspringen voor een jointje te smoren. Een dancingske meepakken voor ons ne keer goed uit te leven.

FRANCINE: Ik weet niet...

NINA: Pas op, we gaan ook zeker naar het rijksmuseum, hé Francine.

CYNTHIA: En de grachten!

NINA: Geen weekendje Amsterdam zonder nen rondvaart op de grachten. En natuurlijk ook ne keer passeren in de straatjes waar dat de madammen achter de vitrine zitten. Krijgt ge nog geen goesting om zelf ook mee te gaan, chef?

PAULA: Ik sta alle weken achter mijn vitrine. ... Voor ze te kuisen.

BLACK OUT

DERDE SCÈNE

Dinsdag 13 april 08u20.

Paula zit achter haar bureau. Francine komt binnen.

FRANCINE: *Ze komt via de ingangsdeur heel snel tot voor haar bureau gestapt. Goeiemorgen, chef. Ze zet haar handtas en een tasje op haar bureau, ze gaat naar de kapstok, trekt haar jas uit en hangt deze aan de kapstok.*

PAULA: Dag, Francine.

FRANCINE: Sorry dat ik te laat ben, maar der waren twee zeugen die per se terzeldertijd biggen wildegen werpen en...

PAULA: Welkom in België.

FRANCINE: *Ze komt terug tot voor haar bureau. Ja, daar ben ik in Holland natuurlijk niet mee bezig geweest. Ze haalt haar lunch uit het haar tasje.*

PAULA: En? Meegevallen? *Ze snuift een paar keer lucht op. het is duidelijk dat ze de geur niet kan detecteren.*

FRANCINE: *Vrij enthousiast, terwijl ze met haar lunch naar de ijskast gaat. Man man man. Ze doet de ijskast dicht, nu heel enthousiast naar Paula. Man man man man ... man!!*

PAULA: Meegevallen dus.

FRANCINE: *Ze gaat naar achter haar bureau. In 't begin zat die affaire met Cynthia rond mijnen Didier zijn koeien daar nog wat tussen, maar... Ze rommelt wat op haar bureau. maar als zij zo gestrest niet is, is dat een heel andere hé. Ze stopt met rommelen en kijkt naar Paula. Die heeft waarschijnlijk wel vijftien broodjes kroket uit azo nen automaat in de muur gehaald en opgegeten.*

PAULA: Dus eet ze toch vlees.

FRANCINE: Ja... 't Kan natuurlijk ook zijn dat ze het niet wist.

PAULA: Wat niet wist? Ge weet toch dat er in een vleeskroket, vlees zit.

FRANCINE: Voordat ge drie van die sigaren gerookt hebt wel.

PAULA: Dat meende niet. Nina, ja. Maar Cynthia?

FRANCINE: *Dienen eersten dag dat we daar waren wilde Nina in zo nen coffeeshop binnengaan voor een sigaar te roken. En voor dat ze het zelf doorhad zat Cynthia ook met zo een spel in hare mond. Als die aan hun derde sigaar bezig waren, deden die niet anders of hun eigen uitlachen. Ze hadden het gevoel dat ze op een zonovergoten strand op Ibiza zaten.*

PAULA: En gij?

FRANCINE: In 't begin was 't echt mijne slag niet. Ja, ik ben ook al die rare doeningen niet gewoon hé. En die Hollanders zijn echt niet te doen hé. Ik sta in nen dancing op den dansvloer en der komt nen gast van midden de twintig naar mij en hij zegt, alsof dat het de dood normaalste zaak is: *Ze praat plat Hollands*. 'Nouuu wat zie jij er een lekker stuk uit, meid. Je man en je kids effe thuisgelate omdat je het eens echt nodig hebt?'

PAULA: Kende dienen Hollander u ergens van misschien?

FRANCINE: Eerst was ik geaffronteerd dat hij dat tegen mij zei. Maar achteraf peinsde ik: verdomme, Francine, ge zijt er vierenveertig en g' hebt nog kans van gasten van in de twintig.

PAULA: *Ludiek. Haaallo, dat kan tellen. Geluk dat ge mee geweest zijt. Ze snuift een paar keer lucht op. Het is duidelijk dat ze de geur niet kan detecteren.*

FRANCINE: Den eersten dag was wat raar, maar dat komt waarschijnlijk omdat ik dan nog gewoon Francine was.

PAULA: En die andere dagen niet meer?

FRANCINE: Dienen tweeden en dienen derden dag heb ik ook azo een sigaar of drie gerookt.

PAULA: En dan wist ge niet meer wat dat ge deed.

FRANCINE: 'k Wist het nog wel, maar 't kon mij niet meer schelen.

PAULA: *Speels. Ja, Goe weere. Ik ben hier dus d' enige die nog niet aan de spekken zit.*

FRANCINE: *Amsterdam. Ze schudt speels met haar bovenlichaam. Man man man. Ze schudt nu heel intensief met haar bovenlichaam. Man man man man ... man. Als ter nog azo een teambuildingsweekend is, ik ben d' eerste die haar inschrijft. Ze staat recht. Voor u ook nen koffie, chef?*

PAULA: En een sigaar!

Francine gaat naar de ingangsdeur.

PAULA: *Ze wuift met haar hand voor haar neus. Terzijde tot publiek.*
't Is precies of dat ze die kleine zwijntjes meegebracht heeft in haar sacoché.

Wanneer Francine de ingangsdeur opent, verschijnt Cynthia. Ze praten Hollands met elkaar.

CYNTHIA: Goeiemorge, meid! Hoe gaat ie?

FRANCINE: Goeiemorge! Ik ben hartstikke blij je weer te moge ontmoete. Voor jou ook een heerlijk bakkie?

CYNTHIA: Ja hoor, doe mij ook maar een bakkie.

Francine verlaat het bureau via de ingangdeur.

CYNTHIA: *Ze wuift met haar hand voor haar neus. Oei, der hangt hier precies een minder aangenaam geurke. Ze komt het bureau binnen en gaat door naar haar bureau. Goeiemorgen, chef.*

PAULA: Cynthia. Niet met de vélo?

CYNTHIA: Dat weekendje Amsterdam hangt nog in mijn kleren. En! Ik moest u vele groetjes doen van de kids. *Ze gooit haar handtas en tasje op haar bureau.*

PAULA: Allee, blij van dat t' horen.

CYNTHIA: *Ze hebben het weekend van hun leven g' had hé. Ze trekt haar jas uit. Gisteravond steek ik Eriel in zijn bed en weet ge wat dat hij vroeg? 'Wanneer mag ik nog eens bij opa en oma tractor?' Ze gaat haar jas aan de kapstok hangen.*

PAULA: Mijnen André gaat de tranen in zijn ogen krijgen als 't hij dat gaat horen.

CYNTHIA: *Ze kijkt naar Paula en neemt haar tasje met haar eten erin. Ik heb niet op nen tractor gezeten, maar 'k heb mij toch fantastisch geamuseerd. Ze gaat naar de ijskast.*

PAULA: Ja, 'k heb azo al 't één en 't ander horen waaien.

CYNTHIA: *Ze kijkt aan de ijskast naar Paula. Die Francine heeft toch niet alles verteld?*

PAULA: Ja, wat is alles hé. Ze maakt een gebaar van roken.

CYNTHIA: *Ze lacht. Mee die sigaren! Ze steekt haar eten in de ijskast. Bij mij was 't meer of vijf jaar geleden dat ik nog ne keer nen joint gerookt had. Achter een paar keer aan die joint getrokken t' hebben, wist ik nog juist dat ik in Amsterdam was. Ze gaat naar haar bureau. Ze kijkt nu naar Paula. En die Nina is soms echt niet te doen hé. Die had in dienen dancing nen Hollandse gast leren kennen en ja, de verleiding was te groot. Die heeft dus echt geen gêne hé. Achter een half uur komt die mij drie stukken van twee euro vragen. Ik vraag haar: voor wat hebt gij wisselgeld nodig? 'Ik heb wel condooms nodig hé.' Wij zijn die dus gewoon twee uren kwijt geweest in dienen dancing. Ze gaat zitten.*

PAULA: Ge weet, Nina leeft voor vandaag en peinzen op morgen, is voor morgen.

CYNTHIA: Ik zou haar leven niet willen. Maar soms ben ik ook zo jaloers op haar vrijheid. Diene je m'en fou stijl van haar. In dienen dancing was ik azo nog half in de wind van die drie ferme sigaren als ik er mijn eigen op betrap dat ik met nen gast aan 't flierefluiten ben. Op het ene moment der eigenlijk wat over, op 't andere moment dan weer niet.

PAULA: De goeste zei 'ja'. Het gezond verstand zei 'nee'.

CYNTHIA: Ja, het is ondertussen ook al twee maanden geleden dat ik nog eens echt goed van de grond geweest ben hé.

PAULA: *Ze wrijft speels over haar borst met haar ene hand.* Ja, den enen zijnen tweede Pasen is den anderen de zijnen niet hé.

CYNTHIA: Al met ne keer voelde ik een hand op een plaats die niet echt als publiek toegankelijk kan omschreven worden en...

PAULA: Hebt ge uwen noodstop ingedrukt. En ons Francine? Die had haren noodstop op voorhand al ingedrukt zeker?

CYNTHIA: Ons Francine was de queen van den dansvloer. Meer of een uur aan één stuk door heeft ze op dienen dansvloer disco staan dansen. *Ze waait met haar ene hand voor haar neus.* Kan dat zijn dat dat hier echt stinkt?

PAULA: Van te dansen kunt ge zweten hé.

CYNTHIA: Meent ge dat? Neeee, dat kan niet.

PAULA: Francine loopt hier met twee kleine zwijntjes in haar sacoché rond. *Ze knijpt haar neus dicht.*

De ingangdeur zwaait open en Nina komt het bureau binnen. Ze draagt een oranje hoed en heeft een oranje sjaal aan.

NINA: *Ze praat Hollands.* Sorry, effetjes te laat. *Ze praat terug gewoon.* Den TGV uit Amsterdam... *Ze praat nu terug Hollands.* ...had wat vertraging. Chef. Cynthia.

PAULA: Nina.

CYNTHIA: De oranje lady is toch uit haar bed geraakt.

NINA: *Ze wuift met haar ene hand voor haar neus terwijl ze naar haar bureau gaat.* Kan 't zijn dat er hier ergens nen paashaas al een paar dagen doodligt?

PAULA: Uih... 't Is een beetje gênant.

NINA: Nee, 't stinkt vooral wreed.

PAULA: Francine heeft vlak voordat ze naar hier gekomen is nog in hare zwijnestal gewerkt en...

NINA: Chef, dat gaat wel niet hé. Ik heb een contract voor administratief bediende, niet voor assistent beerputruimer hé. *Ze gaat achter haar bureau zitten.*

PAULA: Ik ga haar dat voorzichtigkes aan proberen zeggen.

Francine komt, met een plateau met daarop drie koffies, het bureau binnen via de ingangsideur.

NINA: Hierzie, ons discoqueen.

FRANCINE: Niet overdrijven hé.

NINA: Hebt ge het al verteld aan de chef dat ge opgetreden hebt in Amsterdam? En geen gewoon optreden, hé chef. Ons Francine zonder bh en mee nen extra small Amerikaanse vlag aan tijdens den after midnight disco party in den Ibiza club.

FRANCINE: *Ze komt bij Paula en zet haar koffie op haar bureau. We gingen dat wel niet aan iedereen vertellen hé.*

NINA: Onze chef is niet iedereen hé. Het is dankzij haar dat gij kunnen optreden hebt in Amsterdam. *Francine zet koffie op Nina haar bureau en gaat dan door naar haar eigen bureau.* Chef, nog ne keer merci voor het idee van diene citytrip. Het was fantastisch. En hoe was 't hier? Gisteren naar de zee geweest?

PAULA: Zal wel zijn.

FRANCINE: *Ze is nu achter haar bureau. Ge bedoelt dat gij met die twee gasten van Cynthia... Ze gaat zitten.*

PAULA: De Panne. Plopsaland. Mijnen André mag in al die attracties niet zitten voor zijn bloeddruk. En wie heeft er haar dan maar opgeofferd? Hier, oma tractor. Eerst in volle zwier van boven naar beneden in ene van de langste slierbanen van 't land. Tons een paar keer goed ondersteboven in azo een achtbaan en daarachter nat tot op uw bloot vel van in den Dino Splash te zitten. Oma tractor had genen joint nodig voor in hogere sferen te geraken.

NINA: *Ze kucht en maakt Paula met een reeks komische gebaren duidelijk dat ze Francine moet zeggen dat ze stinkt.*

PAULA: Francinneke, excuseer dat ik het moet vragen, maar iedereen zijn neus krult er gelijk al wat van. Hebt gij achter die noodbevalling dat ge moeten doen hebt in uwe zwijnestal nog tijd gehad om de waslap met Sunlight zeep te laten passeren?

FRANCINE: Excuseer hé! Nog nooit is dat gebeurd. Nooit eerder heeft er hier op den bureau iemand ook maar een beetje kunnen rieken dat ik op een boerenhof woon.

NINA: Gelukkig. *Speels. Al lachend.* Stelt u voor dat wij hier iederen dag mee kunnen genieten van 't werk dat uwe vent thuis aan 't doen is.

PAULA: Laat uwe commentaar maar wat achterwege, hé Nina.

FRANCINE: *Ze ratelt aan een stuk door zoals Cynthia soms doet.* Merci. Echt bedankt om mij te pakken op iets waar dat ik echt niet kan aandoen. Het feit dat ik nu nog stink awel dat... dat komt omdat er twee zeugen terzelfdertijd moesten werpen.

En doordat er twee zeugen terzelfdertijd moesten werpen en mijnen Didier maar op één plaats terzelfdertijd kan zijn, heeft hij aan mij, die gereed stond om met haar propere kleren aan om naar haar werk te vertrekken, gevraagd om die andere zeug te helpen. Doordat den bus voor ene keer op tijd was en ik niet te laat op mijn werk wou komen, was er geen tijd meer om andere kleren aan te trekken en loop ik hier nu ... *Alle vaart gaat uit haar tekst en ze praat een heel stuk stiller. een heel klein beetje te stinken.*

PAULA: En is alles nu in orde met die zeug?

FRANCINE: 't Zal wel zijn. z' Heeft nog nooit achttien biggen g' had. Had ik dat nu niet gedaan, dan was die zeug misschien gestorven en had Didier achttien biggen minder gehad. In 't leven moet ge keuze maken. *Ze staat recht en tot Nina.* En dan kan het gebeuren dat ge een beetje stinkt hé! *Ze gaat terug zitten.*

NINA: *Ze veert recht.* Hei!! Joehoe!! Dat was maar voor te lachen hé. We vinden wel een oplossing, hé zeg. *Ze gaat terug zitten.*

PAULA: Wie heeft er nen goeien deodorant? Cynthia gij, want als ge de deur van de gang opentrekt, weet ik dat gij op komst zijt.

CYNTHIA: Problemen met mijn deodorant keuze?

PAULA: Nee, want anders had ik het u allang gezegd. Haalt uw spuitbus uit en spuit onder Francine haar oksels. Kom, dat dat probleem hier van de baan geraakt.

CYNTHIA: *Ze haalt een spuitbus met deodorant uit haar handtas.* Dan wel niet zagen over de geur hé. Geuren en smaken verschillen.

PAULA: Allee gauw, Francine. Knoopt uw bloeze wat open dat ze onder uw oksels kan spuiten.

Francine knoopt haar bloes open terwijl Cynthia bij haar achter haar bureau gaat. Ze spuit onder een oksel.

CYNTHIA: *Ze draait zich van Francine weg achter haar bureau.* Maar ... Maar dat kan nu toch niet. *Ze lacht.* Maar how zeg.

NINA: Wat is 't?

CYNTHIA: Die haar haar onder haar oksels is langer of dat op mijne vent zijne kop. *Ze gaat terug naar achter haar eigen bureau.*

NINA: Tot Francine. Gij loopt rond met okselhaar of wat?

FRANCINE: Biologisch, hé Nina. Laten groeien wat dat groeit.

CYNTHIA: En dat ik daar in Amsterdam niets van gezien heb. *Ze gaat zitten.*

PAULA: *Ze maakt gebaar van roken.* Der zat ook meer of één vlieg in uw oog, hé Cynthia.

NINA: Komaan zeg. En vanonder ook?

FRANCINE: Zal wel zijn. Ik, mijn zeven zusters en mijn vier tantes: allemaal biologische boerinnen.

NINA: Ik mag er niet aan peinzen dat... Bij mij komt er van mijn achttien jaar al alle dagen een gilet langs. En ook voor de hygiëne hé.

FRANCINE: Hygiëne! Ge moet u wassen hé. Bij mij: twee keren per dag, niet met kraantjeswater maar met echt regenwater en Sunlight zeep.

NINA: *Ze lacht.* In de Middeleeuwen werden de heksen hun schaamhaar geknipt omdat ze peinsdegen dat den duivel hem daarin weggestoken had. En nu laten vrouwen het in zo'n beautysalon wegscheren omdat den duivel zijne weg beter zou vinden.

FRANCINE: *Tot Cynthia.* Hoe zit het? Gaat ge onder mijnen tweeden biologischen oksel nog spuiten of...?

CYNTHIA: Ja sorry hé. *Ze gaat terug naar achter het bureau van Francine.*

FRANCINE: *Van zodra Cynthia bij haar is.* Sterk fluisterend. Scheert gij u vanonder?

CYNTHIA: *Terwijl ze onder Francine haar oksel spuit, praat ze op gewoon niveau verder.* Of dat ik mij...? Als ik daar tijd voor heb, ja. Bij mij moet dat niet per se, dat mag een beetje, nu ook weer niet teveel, maar... Allee, als ik weet dat ik seks ga hebben dan scheer ik mij. Bij Kris lukt het hem gemakkelijker om...

FRANCINE: Ja, dag Jan. Het lukt hem niet als...

CYNTHIA: Ja Francine, mag iedereen zijne vorm van seksleven hebben alstublieft. *Ze gaat terug naar achter haar bureau. Ze steekt haar spuitbus terug in haar handtas.*

FRANCINE: Verstaat gij dat, chef? Moet gij u vanonder... voordat André?

PAULA: Mijnen André wordt er vijfenzestig. Hij pakt alles gelijk dat het komt, zegt hij.

NINA: Der mag ook nog een beetje spel bij zijn, hé chef. Uwe lover azo goed uitdagen. Bij mij kunnen ze soms een uurke geduld moeten hebben. Worden sommige mannen echt zot van.

FRANCINE: Didier en ik voelen dat gewoon aan als ene van ons twee der goesting voren heeft. Dat moet ook niet al te lang duren.

CYNTHIA: *Terwijl ze gaat zitten.* Didier laat zelfs zijnen tractor draaien als 't hij een wipke doet.

FRANCINE: Nog altijd beter dan der drie maanden op uwen alleen liggen van dromen.

PAULA: *Ze lacht overdreven om de venijnige opmerking van Francine weg te lachen.* Maar als 't hij der is, is 't wel zeven dagen op zeven, drie keer per dag. Da 's dus een klein beetje minder of ik in mijn berejaren hé. Hoo, als we maar ne keer kunnen lachen hé.

NINA: Bij mij mag dat met nen gast, maar moet dat niet. Soms vind ik dat alleen al even plezant.

FRANCINE: Als ik mag kiezen tussen op mijnen alleen en... Mijn keuze is rap gemaakt.

NINA: Ja, maar op uwen alleen zal waarschijnlijk niet gelijk zijn aan op mijnen alleen, hé Francine.

FRANCINE: Ah nee?

NINA: 'k Ben der bijna zeker van dat gij genen Hollander of nen Tarzan in uw nachtkastje liggen hebt.

FRANCINE: Ohhh! Eh, 'k mag der niet op peinzen dat ik mee zo nen plastieken charel...

NINA: Ons tante nonneke. De meeste jonge vrouwen hebben dat wel in huis, hé Francine. Vraagt dat maar ne keer aan Cynthia.

CYNTHIA: Komaan zeg. Mag mijn seksleven nog een klein beetje privé blijven?

NINA: Natuurlijk. Ge moet niet zeggen hoeveel keren dat ge hem gebruikt. Gewoon of dat ge enen hebt.

CYNTHIA: Ja sorry, maar ik ben wel nog een jonge madam hé. 't Is niet omdat ik veel alleen ben dat ik niet veel goesting kan hebben.

NINA: Die van Cynthia is nen biologischen en komt van bij Dokter Vogelen. En gij chef?

PAULA: Zal wel zijn. Genen Tarzan, maar nen King Kong. Maar 'k geloof dat zijn batterijen nu wel al een jaar of drie plat zijn.

FRANCINE: Moest mijne Didier alleen al maar weten dat ik mij azo nen Tarzan zou aanschaffen, hij koopt in een straal van tien kilometers al de batterijen op in de winkels.

NINA: Mijnen Hollander heb ik gekocht op zo nen Upperdare home party. Mijnen Hollander dat is nen kleinen en mijnen Tarzan... Ja, dat is nen Tarzan hé.

FRANCINE: Azo nen avond voor...

NINA: Ja, ik weet, bij u zijn dat alleen maar avonden voor Tupperwarepotten maar bij ons...

FRANCINE: En iedereen weet wat dat iedereen daar besteld.

NINA: Ja, ik lig daar ook wel niet van wakker dat mijn beste vriendinnen weten dat ik nen Tarzan in huis heb hé. By the way...

FRANCINE: Wat 'By the way'?

NINA: Dat gebeurt dat ik mijnen Tarzan wel ne keer meepak naar zo van die echte girls nights. Als we dan wat teveel gedronken hebben...

PAULA: *Ze lacht enorm.* Komt Tarzan langs. Nina alstublieft hé zeg.

FRANCINE: Als ik er alleen al maar op peins dat....

CYNTHIA: Als Nina naar nen ladysparty gaat, hebben haar vriendinnen maar één vraag: brengt ze haar vriend mee of niet.

PAULA: *Ze lacht weer enorm.* Nen Duracellparty!

De ingangsdeur gaat open en Herman verschijnt met een map in zijn hand, samen met Nikki. Nikki is achttien en studente kantoor. Ze draagt alternatieve kledij.

HERMAN: De madammen. En ons oppermadam heeft volgens mij de lotto gewonnen. Herman en Nikki blijven net binnen aan de ingangsdeur staan.

PAULA: Als ge van den duvel spreekt, ziet ge zijne staart. Tarzan. *Ze lacht weer enorm.* Ze herpakt zich. En speelt gemaakt streng. Het koffiekwartierke is nu echt wel voorbij, hé gastjes. Back to work! Met wat kunnen we u van dienst zijn, meneer Herman?

HERMAN: *Hij wijst Nikki aan.* Ewel, dat hier is Nikki. De dochter van de voorzitter van den biljartclub bij Elza en uih... *Hij maakt Nikki met een handgebaar duidelijk dat ze bij hem moet komen.* Nikki doet de deur dicht en komt bij Herman. Ewel ja, die gaat hier stage doen op uwen dienst.

PAULA: Allee ja, dat... Dag Nikki. Welkom.

NIKKI: *Ze trekt haar neus op.* Sec. Jow.

PAULA: Ze wijst ze achtereenvolgens aan. Francine. Cynthia en Nina.

FRANCINE: Nikki.

CYNTHIA: Hoi.

NIKKI: *Ze trekt nogmaals haar neus op.*

NINA: *Ze wuift speels naar Nikki.* Jow.

PAULA: En is dat voor alle dagen? Van wanneer tot wanneer is dat? Uih...?

HERMAN: Ewel, ze heeft tot voor de paasvakantie stagegelopen in een Gents havenbedrijf, maar dat marcheerdegen voor gene meter. En daardoor was ze dus voor

den derden trimester op zoek naar een nieuwe stageplaats. Dat zou voor twee dagen in de week zijn. Den...? *Hij kijkt naar Nikki.*

NIKKI: *Ze trekt haar neus op.* Dinsdag en donderdag. ... Als dat kan.

PAULA: *Ludiek.* Ge kunt u niet voren stellen wat dat er hier allemaal mogelijk is, kind.

HERMAN: Uih ja, dan ga ik u nu rap naar 't secretariaat brengen, want ik moest eigenlijk al naast het stadhuis bij Lisette in 'De laatste ronde' zijn. *Hij verlaat het bureau via de ingangsdeur. Hij keert terug en kijkt naar Nikki.* Ja, kom maar mee hé. *Nikki stapt naar de ingangsdeur.*

NINA: Hei!

NIKKI: *Ze draait zich om.*

NINA: Tot direct hé. *Ze doet het snuiven van Nikki na.*

NIKKI: *Ze draait zich om, verlaat het bureau en trekt de ingangsdeur achter zich dicht.*

PAULA: Ofwel zit ze mee een vallinge ofwel heeft ze nen tic nerveux.

NINA: Die zit aan 't gerief, hé chef. Dat ziet ge van een uur ver.

PAULA: Aan 't gerief?

NINA: Aan de coke. Als die hier is, gaat die af en toe ne keer naar 't wc moeten. De wc-bril omhoog, een lijntje coke op de rand en snuiven voor dood.

PAULA: Dat gaat hier geen plaats vinden. We zitten hier in Amsterdam niet hé.

FRANCINE: Ja, dan weten we ineens ook al wat dat de reden is waarom dat ze op hare vorige stagepost is mogen vertrekken.

NINA: *Speels.* 't Kan natuurlijk ook zijn dat ze van 't weekend ook naar Amsterdam geweest is en nog wat poeder over had hé.

CYNTHIA: Hebt gij eigenlijk nog iets gehoord van uwe Porsche lover?

NINA: Nope. In rook opgegaan.

PAULA: *Ze begint op haar computer te typen.* Volgens mij heeft hij met iemand anders kaviaar gegeten. 'k Peins dat ik mij ook ga inschrijven op nen datingsite.

NINA: En den André?

PAULA: Op mijne leeftijd moet nen mens reserve hebben, hé kind.

CYNTHIA: En weet ge al hoe dat ge u gaat noemen op die site?

PAULA: *Ze typt verder terwijl ze praat. Zal wel zijn. Babydoll.*

Iedereen lacht.

PAULA: Ooohh!!! Zegt dat het niet waar is hé. Ik typ de P van portemonnee en 't is de B van blaffeture die verschijnt.

CYNTHIA/FRANCINE/NINA: 't Is niet waar hé!!!

BLACK OUT

VIERDE SCÈNE

Donderdag 29 april. 08u10.

Achter het bureau van Nina werd er een bureaustoel bijgeplaatst voor Nikki. Op het tafeltje staat de tablet van Nikki en ligt nog wat andere bureaumateriaal.

Nina zit achter haar bureau. Paula komt overdreven enthousiast het bureau binnen.

NINA: *Goeiemorgen, chef.*

PAULA: *Overdreven enthousiast. Nina. Ik wens u nen ongelooflijk goeiemorgen met daarachter acht uren vol van deugddoend werkplezier. Ze gaat naar haar bureau en zet haar handtas en plastic tasje op haar bureau.*

NINA: *Terzijde tot publiek. Zou die nu ook aan de spekken zitten?*

PAULA: *Enthousiast. Hooo, 't is zo ver hé. z' Is in verwachting. Ze trekt haar jas uit en gaat hem met speelse, zwierige bewegingen aan de kapstok hangen.*

NINA: *Uw dochter...?*

PAULA: *Ja. 't Werd ook tijd hé. Ze zijn al drie jaar bijna alle dagen aan het proberen. Ze gaat achter haar bureau zitten.*

NINA: *Terwijl ze terug naar achter haar bureau gaat. Allee proficiat, oma.*

PAULA: *Den tijd van oma, dat is wel voorbij hé. Granny.*

NINA: *Allee jonk, het eerste kleinkind voor granny Paula. En hoe voelt ge u? Ze krijgt een sms bericht.*

PAULA: *Gisterenavond zat ik overal met jeuk van contentement.*

NINA: *Uwen dag kan niet meer kapot. Ze krijgt een tweede sms bericht.*

PAULA: *Zoudt gij niet beter een callcenter beginnen?*

NINA: *Ze wijst naar haar gsm op haar bureau. Ik ga eerst efkes... Ze leest de sms. Oh fuck, dat was wel de bedoeling niet hé.*

PAULA: *Miserie?*

NINA: *Ze gooit haar gsm op haar bureau. Kijk, hier krijg ik dus 't schijt van hé. Ze kijkt nu naar Paula. Ik heb nen nieuwen flexijob. Ik spreek af dat ze mij mogen inschakelen 's avonds achter zes uur en in 't weekend. Krijg ik een bericht. Ze gaat zitten. 'Wij verwachten u om tien uur.'*

PAULA: *Ja, dan zit ge met een dubbele boeking.*

NINA: *Ze neemt haar gsm en kijkt nog eens naar de sms. En hoe los ik dat op?*

PAULA: Berichtje weer sturen. Eventjes met iets anders bezig.

NINA: *Ze kijkt naar Paula. Kan ik een paar uren familiaal verlof krijgen?*

PAULA: Voor aan de kassa van den Aldi te gaan zitten.

NINA: Ik ben wel met andere dingen bezig hé.

PAULA: Dat is wel niet simpel wat dat ge vraagt, hé Nina. Dat moet wel eerst goedgekeurd worden door de secretaris.

NINA: Ik weet dat. Maar ik peinsde dat bij u iedereen gelijk was voor de wet.

PAULA: En ik peins dat dat ook zo is.

NINA: Wel, aangezien dat Cynthia al die weken twee dagen in de week zagezegd senioreninterviews gedaan heeft, maar eigenlijk onwettig afwezig geweest is, peinsde ik...

PAULA: Die heeft u dat dus verteld.

NINA: Als vrouwen stoned zijn, vertellen ze al ne keer iets meer tegen mekaar hé.

PAULA: Ge beseft toch als ik dat toesta, dat ik dan mijnen nek voor u uitsteek.

NINA: Het is dus 'ja'?

PAULA: Per uitzondering. Volgende keer is het nee.

NINA: *Merci, hé chef. Ze gaat bij Paula, omhelst en kust haar. Eigenlijk zijt gij de kwaadste nog niet hé. Terwijl ze terug naar achter haar bureau gaat. Ik vraag mij af wat dat dat zou geweest zijn moest gij mijn moeder zijn.*

PAULA: Zou niet goed gekomen hebben, vrees ik. En wat geef ik op als reden als Francine en Cynthia vragen waar dat ge naartoe gaat? Naar de gynaecoloog. Zwanger van Tarzan. Ik hoop dat ge met de juiste dingen bezig zijt.

NINA: Met achter de kassa te zitten in den Aldi kan der niet veel verkeerd lopen, hé chef. En door mij met Tarzan bezig te houden eigenlijk ook niet hé.

Francine komt sexy gekleed binnen.

NINA: We zitten met een vervanging, chef. Francine heeft haar zuster gestuurd. Ze kijkt nu echt naar Francine haar outfit. Ja, man.

FRANCINE: *Wat? Scheelt er iets? Ze zet haar handtas en een zakje op haar bureau, trekt haar jas uit en gaat die aan de kapstok hangen.*

PAULA: Kan 't zijn dat uw etalage een beetje veranderd is? *Doelend op haar diepe décolleté.*

NINA: Die koeien verschieten nogal een beetje zeker.

FRANCINE: En niet alleen die koeien.

PAULA: Didier peinst waarschijnlijk dat hij een verschijning ziet.

FRANCINE: *Ze gaat naar haar bureau, neemt haar lunch.* Die spreekt sedert gisteren niet meer tegen mij.

PAULA: Hij is geen voorstander van de totale reorganisatie van uw infrastructuur.

FRANCINE: Nee en hij vindt ook dat het uw schuld is. *Ze gaat haar lunch in de ijskast leggen.*

PAULA: Nu nog beter.

FRANCINE: Het is allemaal begonnen achter dat weekend in Amsterdam zegt hij.

NINA: En hebt ge hem al verteld van uw fabuleus optreden?

FRANCINE: Nee. En ik ben ook niet zinnens van dat te doen. *Ze gaat achter haar bureau zitten.* Wat dat Didier nu vooral moet doen is hem bezighouden met zijn zaken. Als hij de plaatselijke vervanger van Jezus wilt spelen, voor mij geen probleem, hij doet maar. Maar ik ga daar vanaf nu geen rekening mee houden. Hij zijn leven, ik dat van mij.

PAULA: Is dat niet een beetje drastisch?

FRANCINE: Hij heeft mij gekwetst. Ik had mij via Zalando een zomerkleed besteld dat iet of wat décolleté had. Als ik het aanhad, vroeg hij mij of dat ik niet beter ineens in Amsterdam achter een vitrine kon gaan zitten.

PAULA: Oesje. En sedertdien is 't beeld zonder klank.

FRANCINE: En slaapt hij op 't veldbeddeke in 't kot waar dat de melkmachine staat.

NINA: Zijn reactie is er ver over, maar... Uw transformatie is ook wel wreed groot, hé Francine. Van een madam met de allures van nen plechtige communicant naar een madam met nen kijk ne keer binnen van tweeëntwintig centimeters een half.

FRANCINE: En hier moet ge ook ne keer beginnen weten wat dat ge wilt. Ik mag geen seut zijn met okselhaar. Maar ik mag blijkbaar ook geen seut zijn zonder okselhaar met nen diepen décolleté. *Ze kijkt naar Nina.* En vooraleer dat ge het vraagt... Ja, ik heb nen string aan.

PAULA: Dat zal allemaal wel koelen zonder blazen. Der zijn bij mij ook tijden geweest dat mijnen André ne keer met de deuren smeeet. Hij reed dan tegen honderd per uur met

zijn tractor naar 't eind van de straat en als 't hij daar was, reed hij dubbel zo rap in achteruit weer naar huis.

FRANCINE: *Heel beslist. Het zal zijnen tijd nodig hebben.*

Er valt een stilte. Paula en Nina kijken elkaar aan. Nina probeert het gesprek een andere wending te geven.

NINA: En bij onze chef is ter ook grote reorganisatie hé.

FRANCINE: Hebt ge u ook ingeschreven op Tinder?

PAULA: Ik niet. ... Maar gij dus wel.

NINA: Zit gij op Tinder?!

FRANCINE: *Verveeld, geprikkeld. Ik heb mij een profiel aangemaakt, maar ben niet zinnens daar iets mee te doen. Ik wou gewoon ne keer weten hoe dat dat marcheert.*

NINA: 'Boerderijlady zoekt goed geschapen varkenshoeder.' Succes verzekerd.

FRANCINE: En kunt ge der nu alstublieft mee stoppen?!

Er valt een stilte.

FRANCINE: En uw reorganisatie, chef? Toch genen ambras met André?

PAULA: *Al lachend. Alle dagen. Maar dat went hé. Mijnen André en ik zijn in een bui van opperste geluk. Ons Christel is in verwachting.*

FRANCINE: *Ze kijkt nu wel naar Paula. Proficiat, chef. Daar kijkt ge nu al zolang naar uit.*

PAULA: Drie jaar heeft het geduurd. 'k Heb het nooit echt kunnen geloven dat ze al dienen tijd iederen dag geprobeerd hebben, want bij mij was 't achter den tweede keer proberen al prijs.

FRANCINE: Allee, binnenkort kan der gebabysit worden.

PAULA: *Zwijgt er mij van. Ik ga dat haast niet durven vaste pakken azo een klein boeleke. Ooooh kijk, mee der weer op te peizen, slaat 't were op mijn darmen. Kleine technische onderbreking voor granny. Ze verlaat snel het bureau via de ingangsdeur.*

Er valt een stilte waarin Francine en Nina op hun computer typen.

FRANCINE: Die vrienden van u, vanwaar komen die?

NINA: En over welke vrienden hebt ge het dan? Mijn vrienden die al lang vrienden zijn, of mijn vrienden die vandaag vriend zijn en morgen gene vriend meer zijn?

FRANCINE: U twee speciale vrienden.

NINA: Ik heb dus twee speciale vrienden.

FRANCINE: Uw plastieken vrienden.

NINA: Ah de Duracellboys! Mijne kleinen, mijnen Hollander die komt van nen upperdare party en mijnen Tarzan heb ik op internet besteld.

FRANCINE: *Ze wacht even voor ze verder praat.* Ik ga mij voorlopig bij enen houden. Nen Tarzan!!

NINA: Ge gaat u van den eerste keer met de grote jongens bezighouden.

FRANCINE: Oh, ik vind dat gênant hé.

NINA: Komaan zeg, der is daar niets gênants aan. Zij ne keer een beetje mee met uwen tijd hé. Iedereen hier op den bureau heeft enen in zijn nachtkast liggen.

FRANCINE: Ge bedoelt dat ook onze chef...

NINA: Natuurlijk. Die meende dat wel echt als ze het over hare King Kong had hé. Nu vergeet ze het misschien al wel ne keer dat ze der enen in haar nachtkast liggen heeft, maar vroeger...

FRANCINE: Allee jong, dat had ik nu nooit gepeinsd. Onze chef... *Ze doet het geluid na van een trillende vibrator.* Brrr. ... Brrr.

NINA: Nen Tarzan en Duracell batterijen. Dat gaat de koop van uw leven zijn. Vandaag voor de zevenen besteld, morgen Tarzan bij u thuis geleverd.

FRANCINE: Nee. Nee, dat gaat niet.

NINA: De facteur zal wel bellen en hem afgeven, moest Tarzan in uw brievenbus niet kunnen.

FRANCINE: Dat is dus het probleem. Ik ben altijd hier op mijn werk als de facteur komt. Hij gaat dat pakske aan Didier geven.

NINA: *Ze lacht.* Den enen Tarzan ontvangt den anderen.

FRANCINE: Nee. Dat gaat echt niet.

NINA: Maar die gaat toch niet weten wat dat er in dat pakske zit.

FRANCINE: Die gaat dat opendoen.

NINA: Uwe vent doet de pakskes open die op uwen naam toekomen.

FRANCINE: Ja, wat dat van u is, is van mij, zegt hij altijd.

NINA: Goed bezig.

FRANCINE: Wat dat van hem is, is dan natuurlijk ook wel van mij.

NINA: Ge gaat nooit mijn beste vriendin worden, maar soms heb ik echt wel compassie met u, hé Francine. Moest ik met dienen Didier van u getrouwd zijn, ik bestel zo nen Tarzan en als hij der is, ga ik er mee bij hem en zeg ik: moest ge het nog niet doorhebben, het mag iets meer zijn.

FRANCINE: Gij zijt wel niet getrouwd, hebt geen twee kinders en hebt geen grote lening op nen nieuwe koeienstal hé.

NINA: Bon. Gij wilt nen Tarzan, gij krijgt nen Tarzan.

FRANCINE: Zonder dat de facteur hem brengt?

NINA: Ik bestel voor u nen Tarzan op internet en laat hem bij mij thuis toekomen.

FRANCINE: *Enthousiast.* En het kan dus zijn dat morgen...

NINA: Yep, vanaf morgen heeft Didier concurrentie op zijn erf.

PAULA: *Ze komt via de ingangsdeur het bureau binnen. Voilà, mijn bevalling is achter de rug. Ze gaat achter haar bureau zitten.*

NINA: En vlot verlopen, chef?

PAULA: Aan de lopenden band.

De ingangsdeur gaat open en Nikki verschijnt. Ze ziet er heel verwaaid uit.

NIKKI: Sorry dat ik wat vroeger ben. Ik ging normaal maar tegen ten tien komen, maar... *Ze draait zich om en doet de ingangsdeur dicht.*

PAULA: Uih, eigenlijk wordt ge hier wel ten achten verwacht.

NIKKI: *Ze draait zich om bij de ingangsdeur en kijkt naar Paula.* Ik denk dat gij toch uw verwachtingen een beetje gaat moeten bijstellen, madam.

PAULA: Pardon?

NIKKI: Herman heeft wel niet gezegd dat er nachtwerk bij was hé. *Ze trekt haar neus een paar keer na elkaar op terwijl ze naar haar bureau gaat.*

PAULA: Vallingske, kind?

NIKKI: *Ze is achter haar bureau en kijkt naar Paula.* De laatste twee jaar heb ik bijna continue last van mijn sinussen.

PAULA: Vragen aan uw moeder dat ze ne keer andere waspoeder gebruikt.

NIKKI: *Uw vent heeft al veel leute gehad met u zeker? Ze neemt een paar papieren die op haar bureau liggen. Ik moet eerst nog ne keer naar dat secretariaat hier beneden. Ze steekt de papieren iets in de hoogte. Nog wat papieren gaan invullen. Ze trekt haar neus op en verlaat het bureau via de ingangsdeur. Ze komt onmiddellijk terug binnen. Ah ja, ge moet daarom niet wachten op mij om te beginnen werken hé. Ze verlaat het bureau via de ingangsdeur.*

PAULA: Pas op, z' heeft wel gevoel voor humor. En ze kan iets dat gij niet kunt, hé Nina.

NINA: Ah ja?

PAULA: Met haar ene oog in haar andere kijken.

NINA: Ja man, die zit serieus aan de spekken.

PAULA: Dat wordt wel een probleem hé. Binnenkort is het personeel van de socialen dienst meer sociaal geval dan sommige van ons vaste klanten. Ja, we gaan der ne keer aan beginnen zeker. Wie gaat er om koffie?

FRANCINE: Het is aan Cynthia haren toer, maar...

CYNTHIA: *Ze komt via de ingangsdeur in haar koersoutfit het bureau binnen. ze zet haar rugzak op haar bureau. terwijl ze haar vest uittrekt en aan de kapstok hangt, ratelt ze tekst. Ik word gewoon zot van die mens. Eergisteren ga ik met potentiële kopers naar dat huis van mijn pa gaan kijken. Ze blijft ratelen terwijl ze haar koersoutfit wisselt voor haar gewone kledij. Wat blijkt nu? Dat ik gisterenavond voor den drol drie uren bezig geweest ben met dienen verkoop compromis op te stellen. Ah ja, want vandaag belt hij mij om te vertellen dat zijn nieuwe madam vindt dat hij toch niet den ideale fruitplukker is voor haar. Doordat mijn pa nu weer zelf in zijn huis gaat gaan wonen kan mijn ma, die morgen uit de psychiatrie komt, daar nu toch niet nog efkes gaan wonen. Daarom vraagt nu mijn pa, of dat ik mijn ma, tot dat er een oplossing is voor haar woonprobleem, bij mij in huis pak. Die beseft niet dat mij ma wel serieus zenuwziek is hé.*

NIKKI: *Ze komt via de ingangsdeur het bureau binnen en gaat achter haar bureau zitten.*

PAULA: *Terwijl ze snel aan het typen is. Hyper kinetisch is dat besmettelijk? 't Is precies of dat mijn computer ook hyper kinetisch geworden is. De teksten rollen tegen tweehonderd per uur van vanonder naar vanboven. Ik ga ne keer proberen mee...*

NINA: Nee. Niet doen, chef. *Ze steekt haar armen in de lucht. Gewoon handjes in de lucht. Overal afblijven.*

PAULA: *Terwijl ze haar beide armen in de lucht steekt. Ik weet van niets. Dat is echt vanzelfs in gang geschoten hoor.*

NINA: *Ze doet haar armen terug omlaag.*

FRANCINE: Komaan Cynthia, op wie wacht ge? Direct haalt die nen virus binnen in ons systeem.

CYNTHIA: *Terwijl ze naar het bureau van Paula gaat. Ik loop hier wel in mijn onderbroek hé!*

PAULA: Ze staat recht, naast haar stoel, met beide armen in de lucht.

CYNTHIA: *Ze kijkt naar het scherm van de computer van Paula. Nu hebt ge het echt wel goed verkloot, hé chef. Ze gaat op Paula haar stoel zitten. Wat is dat, man. Allemaal Chinese teksten die gewoon over het scherm rollen. Ze duwt op een paar toetsen.*

PAULA: Mijn vader heeft het mij altijd gezegd: ‘Opletten kind, want die Chinezen zijn geen haar ver te vertrouwen.’

CYNTHIA: Ja fuck, ik weet ook niet hoe dat ik dat hier weg moet krijgen. Ze wordt heel zenuwachtig. Aaahhh!! Komaan, weg.

NIKKI: Ze gaat naar achter het bureau van Paula. **Mag ik ne keer?** Ze trekt Cynthia weg van achter Paula haar bureau. Cynthia gaat terug achter haar bureau zitten terwijl Nikki plaatsneemt achter Paula haar bureau. Ze duwt een knop in. **Op die manier zou dat moeten stoppen. ... Ja. En als ik nu...** Ze duwt weer een knop in. **Is dat volledig weg.** Ze kijkt even, naar Paula, staat recht en gaat dan weer achter haar eigen bureau zitten.

PAULA: Allee, merci. Ge ziet, ’t is altijd handig als er iemand op den bureau werkt die Chinees kent hé. Ze laat haar armen zakken.

Paula krijgt telefoon.

NINA: Ze doet alsof ze de telefoon opneemt. **Hallo, babydoll luistert.**

PAULA: Ze gaat achter haar bureau zitten en neemt de telefoon op. **Socialen dienst Rommelbeke, met Paula.** Ze luistert heel even. **Dat... Maar... Maar dat kan nu toch niet.** Ze is duidelijk aangeslagen. **Ja, Inge. Bedankt voor het telefoontje.** Ze legt de hoorn op de haak.

FRANCINE: Problemen, chef?

PAULA: Herman is doodgefallen. Hartaderbreuk. Hij is daarjuist van zijn barkruk gevallen in café ‘De laatste ronde’.

BLACK OUT

VIJFDE SCÈNE

Donderdag 6 mei, 08u15.

Paula, Francine en Nikki zitten achter hun bureau te werken.

Cynthia staat in haar ondergoed en trekt haar gewone kledij aan.

NINA: *Ze komt in volle zwier het bureau binnen. Goeiemorgen. Sorry, nieuwe schoenen en een maat te groot gekocht. Ze sloffen uit en daardoor kon ik niet rap genoeg stappen en heb ik mijnen tram gemist. Ze gaat snel achter haar bureau zitten.*

PAULA: *Ik mis ook iets. Uw bijdrage van twintig euro van die kroon die we voor Herman zijn begrafenis gekocht hebben. Nu op een overdreven vriendelijke toon. Ook een goeiemorgen, Nina.*

NINA: *Dat is echt gene kwaai wil, hé chef. Mijn hoofd zit zo vol dat...*

PAULA: *En bij mij is er daardoor nog altijd een gat in mijne portemonnee.*

NINA: *Ik zal dat eerst afrekenen. Ze haalt uit haar handtas een briefje van twintig euro dat ze aan Paula geeft. Daar gaat ge vannacht nu niet meer moeten van wakker liggen, hé chef.*

De ingangsdeur gaat open en Annette verschijnt. Ze is medio vijftig en heeft een streng voorkomen.

ANNETTE: *Goeie... Ze kijkt naar Cynthia die in haar onderbroek achter haar bureau staat.*

PAULA: *Excuseer madam, maar op donderdag zijn de bezoeken maar in de namiddag.*

ANNETTE: *Gelukkig. Stelt u voor dat er tijdens de publiekelijke uren hier een bediende in haar onderbroek rondloopt.*

CYNTHIA: *Sorry hé. Terwijl ze haar rok aantrekt. Ik heb gewoon nog den tijd niet gehad om...*

PAULA: *Pardon madam, maar wie zijt gij dat gij u hier een beetje komt moeien op mijnen dienst?*

ANNETTE: *Ze nadert tot tussen het bureau van Paula en Francine. Op mijnen dienst. Annette De Corte. De nieuwe schepen van Sociale Zaken. Tot Cynthia. Mag ik vragen dat ge in 't vervolg uw rok aanhoudt, juffrouw.*

CYNTHIA: *Ik kom met de fiets naar hier en wissel hier van kleren. Vandaar... Ze heeft haar rok aan en gaat achter haar bureau zitten.*

ANNETTE: *Ze wijst op de klok aan de muur. Dan vrees ik dat ge een beetje rapper gaat moeten rijden met uwe fiets, dat ge uwe rok aanhebt tegen dat den dienst opengaat. Bon.*

Gisteren heeft de gemeenteraad dus beslist dat ik Herman Van De Populiere opvolg als schepen van sociale zaken, senioren, welzijn, woonzorg, wijkwerken en werkgelegenheid. Nieuwe bazen, nieuwe wetten zeggen ze zeker hé. *Tot Paula.* Mag ik vragen dat ge vanaf nu uw personeel in de hand houdt. Bon. Aangezien dat ik niemand van jullie ken, stel ik voor dat ge vannamiddag één na één eens bij mij komt in mijnen bureau voor een kennismakingsgesprek. Kwestie dat ik weet wie dat wie is en wat dat wie hier doet.

PAULA: *Ironisch.* Dat gaat zeker geen probleem zijn, madam. Ze herhaalt op een eerder spottende toon Annette haar 'Bon.' En gij stond dus ook op de lijst van Volksbelangen.

ANNETTE: Inderdaad.

PAULA: Dat is wel raar dat ik u dan niet ken. Terwijl ze in papieren op haar bureau rommelt en daardoor Anette negeert. Kan 't zijn dat het op ene van de laatste plaatsen was?

ANNETTE: *Ietwat geënerveerd.* Op de tweeëntwintigste.

PAULA: Ze kijkt terug naar Annette. Ziet ge het! 'k Wist het hé. 'k Zeg ze ga ergens vanachter op die lijst gestaan hebben. En daardoor een beetje weinig stemmen gehaald waarschijnlijk?

ANNETTE: *Ze glimlacht even.*

PAULA: En toch schepen geworden.

ANNETTE: Blijkbaar wel hé. *Ze kijkt van Paula weg.*

PAULA: Verdomme, hebt gij chance.

ANNETTE: Bon. Naast het feit dat ik de nieuwe schepen word, werd er gisterenavond op de gemeenteraad ook beslist dat vanaf den eerste mei het personeel hem moet aanmelden met een prikklok.

FRANCINE: Hoe, een prikklok? En volgens Herman ging die der nooit komen.

ANNETTE: *Ze kijkt eerst naar Francine, vervolgens naar iedereen in het bureau.* Voor diegene die het nog niet moesten doorhebben: den tijd van Herman Van De Populiere, is voorbij. En met de dood van Herman is ook het hoofdstuk van cafépolitiek definitief voorbij.

PAULA: Madam, Herman dat was wel genen alcoholieker hé. Af en toe had hij gewoon ne keer een doseringsprobleempke.

ANNETTE: Bon. Doordat er gisterenavond op de gemeenteraad ook werd beslist dat de fusie met Loddergem er definitief komt, zullen der toekomstgericht ook wat reorganisaties worden doorgevoerd. Op bepaalde diensten zal er personeel teveel zijn, waardoor dat er verschuivingen binnen de personeelsdiensten zullen komen.

Ik wil eigenlijk alleen maar zeggen dat iedereen die op hare stoel wilt blijven zitten, haar een beetje zal moeten bewijzen.

Er valt een stilte waarin iedereen naar iedereen kijkt.

NIKKI: *Ze staat recht. ‘Bon.’ Ik ga efkes stoppen met werken en mij eerst een Red Bulleke of twee gaan halen. Ze komt bij Annette.*
Voor u ook een Red Bulleke, madam? Kwestie dat ge der van den eerste keer kunt invliegen hé. Ze verlaat het bureau via de ingangsdeur.

ANNETTE: *Ze kijkt Nikki na. Wie...? Ze kijkt nu naar Paula.*

PAULA: **Dat is ons stagiaire uit de duust. Nen duw op de computer en al de Chinezen zijn ’t land uit.**

ANNETTE: **Volgens mij gaat ge het vanaf morgen zonder stagiaire uit de duust moeten stellen. Bon. Ze kijkt op de klok aan de muur. Ge gaat mij nu moeten excuseren want ik heb een onderhoud met den burgemeester. Ze verlaat met veel allure het bureau via de ingangsdeur. Vlak nadat ze is verdwenen gaat de deur terug open. Ze kijkt naar Paula. Twee uur op mijnen bureau.**

PAULA: **Zonder mankeren, madam. Zet de koffie al maar gereed.**

ANNETTE: *Ze trekt de ingangsdeur dicht en verdwijnt.*

CYNTHIA: *Ze begint weer hyper kinetisch te doen. Ze staat recht, opent haar rugzak en haalt er haar lunch uit. Ja, ik heb het schudden hé. Binnenkort zit er hier een madam uit Loddergem achter mijnen bureau. Een madam met tweeëndertig jaar dienst die niet in haar onderbroek moet rondlopen omdat ze met den bus naar haar werk komt. Ze doet Annette na terwijl ze naar de ijskast gaat. ‘g’ Hebt dat goed gedaan, Cynthia. Maar door die fusie zijn der meer mensen dan dat er bureaustoelen zijn.’ Terwijl ze haar lunch in de ijskast legt.*

NINA: **Hallo!! Stopt daar nu ne keer mee. Panikeur.**

CYNTHIA: *Ze rukt zich om naar Nina. Ik ben wel niet benoemd hé.*

NINA: **En ik ook niet hé. Maar daarom ga ik hier vanaf nu wel niet hyper kinetisch zitten doen.**

CYNTHIA: **Ah bon, gij vindt dus dat ik...**

NINA: **Nee, ik ben het zeker.**

CYNTHIA: *Ze loopt ijsberend naar achter haar bureau. Ze gaat zitten. Hyper kinetisch. Die vindt dus... Ze veert recht en gaat naar de zijkant van het bureau van Francine. Francine, vindt gij...?*

FRANCINE: **Ja...**

CYNTHIA: *Ze gaat nu snel naar de zijkant van het bureau van Paula. Chef?*

PAULA: Overdreven zenuwachtig is dat gelijk aan hyper kinetisch?

CYNTHIA: *Ze gaat snel naar haar bureau en rommelt in haar rugzak. Oké. Ik zoek mij morgen wel nen anderen job. Dan is Annette haar personeelsprobleem opgelost en zijn jullie van dienen hyper kineet hier vanaf.*

PAULA: *Ze veert recht. Hei!! Ze wijst naar Cynthia haar stoel achter haar bureau. Ge zet u nu achter uwen bureau en stopt ge daarmee!*

Er valt een stilte waarin Cynthia op haar stoel achter haar bureau gaat zitten.

PAULA: Wat is dat hier zeg. Der komt hier een pretmadam binnen die peinst omdat ze schepen geworden is dat het middelpunt van de wereld door haar gat loopt en binnen de kortste keren slaat iedereen hier tilt.

CYNTHIA: Kunt gij mij garanderen dat ik hier mijnen job kan behouden?

PAULA: Dat kan ik niet, nee. *Ze gaat zitten. Wat dat ik wel weet is dat zij nog op een klein roze potse kakte als ik hier al op diene stoel zat. En sedert dat ik hier op diene stoel zit, heb ik hier al veel van die roze potses kakkers weten komen die ne keer alles gingen veranderen. Maar weet ge wie dat er hier niet meer rondlopen? Die roze potses kakkers. Maar wie zit er wel nog altijd op hare stoel? Ze draait triomfantelijk met haar bureaustoel.*

Er valt een stilte.

FRANCINE: Peinst gij dat ik hier op den dienst ga kunnen blijven werken, chef?

PAULA: Ook niet beginnen, hé Francine.

NINA: *Haar gsm op haar bureau gaat af. Ze neemt op. Hallo? ... Ja. ... Ja, dan kom ik nu naar de parking. Ze zet haar gsm af.*

Francine en Cynthia kijken naar haar.

NINA: *Ze gaat rechtstaan. Uih ja, dan... dan ben ik nu weer weg hé. Ze neemt haar handtas, gaat naar de kapstok en neemt haar vest. Ze gaat naar de ingangsdeur en draait zich daar nog even om. Ze wuift naar iedereen. Saluukes. Ze verlaat het bureau via de ingangsdeur.*

CYNTHIA: Die komt toe en tien minuten daarachter is die weer weg of wat?

PAULA: Ze heeft mij een half uur geleden vanop den tram gebeld of dat ze vandennuchting nog ne keer een paar uren familiaal kon krijgen.

CYNTHIA: Dat is wel al den tweede keer op een week tijd, hé chef.

PAULA: Ze moest dringend ergens naartoe en ze zou hier opgehaald worden.

CYNTHIA: Misschien moet ik straks ook wel dringend ergens naartoe.

PAULA: Sommige mensen zijn het waarschijnlijk al vergeten dat ze in het verleden ook al hebben mogen genieten van gunstmaatregelen.

CYNTHIA: *Ze begint te typen op haar computer.*

FRANCINE: En heeft onze nieuwe schepen daar haar goedkeuring voor gegeven, chef?

PAULA: *Heel zenuwachtig. Niet weer beginnen, hé Francine. Ze neemt twee farden van op haar bureau. En nee, ik heb dat niet aan Annete gevraagd, want vanmorgen wist ik nog niet eens dat die omhooggevallen pretmadam schepen geworden was. Ze gaat naar kast op haar verhoog, tegen de linkse zijwand. En ja, had ik dat geweten dat die omhooggevallen pretmadam gisteravond schepen geworden was, had ik dat niet toegestaan dat Nina nu holder de bolder familiaal verlof kreeg. Ze doet de kast open. gooit de farden erin en doet de kast terug dicht.*

FRANCINE: Overdreven zenuwachtig is dat gelijk aan hyper kinetisch, chef?

PAULA: *Ze gaat terug zitten. Ik heb in die voorbije ééntenveertig jaar nog nooit zoveel stress gehad of vandaag.*

CYNTHIA: *Ze is van achter haar bureau door het raam naar buiten gaan kijken. Dat is ter nu toch echt wel over hé.*

FRANCINE: Wat is ter over? *Ze gaat ook door het raam kijken. Dat is ter nu toch echt wel over.*

PAULA: *Ze gaat ook kijken. 't Zal wel zijn dat dat derover is. Iemand van de socialen dienst die opgehaald wordt door nen vent met nen gele Ferrari.*

FRANCINE: *Ze krijgt een sms bericht. Ik krijg... Ze gaat naar achter haar bureau.*

PAULA: *Als reactie op haar sms bericht. ze kijkt achterom naar Francine. Met wat wordt gij straks opgehaald? Nen Lamborghini?*

FRANCINE: *Ze neemt haar gsm en kijkt. Amaar zeg! Ge moet hem hier nu zien zitten. Die zit hier nu helegans in zijnen bloten in een kinderzwembadje.*

PAULA: Wie?

FRANCINE: Ja nee, dat is privé.

CYNTHIA: Ge kunt toch gewoon zeggen wie dat het is.

FRANCINE: *Ze krijgt een nieuwe sms. Ze kijkt. Amaar zeg, hij zit nu nog meer in zijnen bloten.*

CYNTHIA: *Ze komt naar het bureau van Francine. Met wat zijt gij bezig?*

FRANCINE: *Tegen Cynthia.* Ge zegt hier wel tegen niemand iets over hé. ... Ik heb gisterenavond nen date g' had.

CYNTHIA: Wat?! Gij hebt...

FRANCINE: Ik heb mij een profiel aangemaakt op Tinder en...

CYNTHIA: Nee, dat geloof ik niet. Gij hebt... Dat kan niet.

FRANCINE: Ja, het kan dus blijkbaar wel hé. En...

CYNTHIA: En wat?

FRANCINE: En twee uur achter dat mijn profiel online stond was ter al iemand die met mij wou afspreken.

CYNTHIA: Dat meent ge niet. En gij hebt daar ineens met afgesproken of wat?

FRANCINE: Ja, er was repetitie van het vrouwenkoor, maar in plaats daarvan...

PAULA: *Op weg naar het bureau van Francine.* Is ze voor meneer x nen aria gaan zingen.

FRANCINE: Wij zijn gewoon iets gaan drinken.

CYNTHIA: Leeftijd?

FRANCINE: Iets ouder dan mij. ...

CYNTHIA: Die wil wel seks met u, hé Francine.

FRANCINE: Maar nee... Dat was nen deftige vent.

CYNTHIA: Waarom stuurt hij u anders nen foto heel in zijn bloten in een kinderzwembad.

FRANCINE: Omdat...

PAULA: Misschien moet ge enen weersturen met uwe Amerikaanse extra smalle string aan.

FRANCINE: *Geïrriteerd.* Aaah. Ik had beter niets gezegd.

CYNTHIA: Ze komt naast Francine achter haar bureau. Eigenlijk vind ik dat ge diene foto van uwen lover wel ne keer moogt laten zien aan uw beste vriendinnen.

FRANCINE: Ze draait zich op haar stoel met haar rug naar Cynthia. Dat is wel privé hé.

CYNTHIA: Komaan zeg, privé. Stopt nu ne keer met al uwe flauwekul en toont ons gewoon die vent in dat zwembad.

FRANCINE: Ze toont de foto op haar gsm richting Paula.

PAULA: *Ze komt naast Francine staan en kijkt naar de foto op de gsm. Ja, niet mis, hé Francine. Schoon bruingebrand lijveke. En mee nen schone zwaailicht tussen zijn benen.*

CYNTHIA: *Die zit met zijnen Tarzan bloot of wat? Ze komt heel dicht bij Francine, neemt haar gsm af en kijkt naar de foto. Fuck! Ze stapt wat van het bureau weg. Dees kan echt niet hé.*

PAULA: Wat scheelt er met u?

CYNTHIA: Dat is wel mijn pa hé!

BLACK OUT

ZESDE SCÈNE

Vrijdag 7 mei, 07u45.

De stoel waarop Nikki zat achter het bureau van Nina is verdwenen.

Francine en Paula zitten achter hun bureau.

FRANCINE: Ik ben echt blij dat ge wat vroeger willen komen zijn, chef. Ik heb van heel den nacht niet kunnen slapen. Die is in staat om in veertien dagen geen woord tegen mij te zeggen.

PAULA: Ja, dat is ook wel haar vader hé.

FRANCINE: Dat stond wel niet op zijn profiel hé. 'Sympathieke vijftiger zoekt iets jongere open minded, goedlachse vrouw.'

PAULA: *Ironisch.* Ja, en dat is nu toch wel juist het profiel dat volledig bij u past.

FRANCINE: Ja zeg, mag ik achter vierenveertig jaar ook ne keer een plezierke hebben?

PAULA: g' Hebt dus met hem in dat zwembadje gezeten.

FRANCINE: Ja en nee...

PAULA: Ofwel hebt ge in dat bad gezeten ofwel niet, hé Francine.

FRANCINE: Achter twee minuten sprong die sepaple kapot van dat badje en liep al het water deruit.

PAULA: Maar voor de rest is 't meegefallen?

FRANCINE: Voor mij wel, ja.

PAULA: Maar voor hem niet.

FRANCINE: Op 't eind van den avond zei hij dat hij mij vanonder misschien toch iets te biologisch vond en eigenlijk ook liever een vrouw had die vanboven wat voller is.

PAULA: Amaar jongens toch! Wat voor nen kerel is dat. g' Hebt hem toch ook geafronteerd en gezegd dat gij eigenlijk dubbel zo groot gewoon zijn.

FRANCINE: Dat is tenminste nen vent die der naar gekeken heeft. Mijnen Didier hé, ewel... ik ben der zeker van dat hij niet eens weet welk nen cup dat ik heb. Als blijkt dat mannen liever wat vollere borsten hebben dan... Misschien...

PAULA: Hei! Stopt ne keer met al die zevel. Ze zijn zo groot of zo kleine gelijk dan ze zijn. En als hij een andere maat wil, moet hij hem maar een andere madam zoeken. Sorry dat ik het moet zeggen, maar ge zijn een beetje het noorden kwijt, hé Francine.

FRANCINE: Op de lange duur zoudt ge der echt een punthoofd van krijgen. Hier zeggen ze dat ge een seut zijn. Dat ge het haar van onder uw oksels moet wegscheren, nen string moet dragen, nen Tarzan in huis moet hebben en nen vent moet hebben die der alle dagen goesting voren heeft. Als ge dan met nen andere vent den helft van de kamasutra uitprobeert in een kinderzwembadje, is het ook weer niet goed.

PAULA: De kama... Ja, wat dat ge gehad hebt, kunnen ze u niet meer afpakken hé.

FRANCINE: Hebt gij ooit met nen andere vent de kamasutra uitgeprobeerd in een kinderzwembadje?

PAULA: Nee, maar 'k heb wel mee de koster helemaal in onzen bloten in de kerktoren samen op zijnen orgel gespeeld. Kan anders ook tellen hé.

FRANCINE: Dus, gij hebt ook...

PAULA: Ja, ik ben natuurlijk ook ooit vierenvestig jaar geweest hé. Ge doet ermee wat dat ge wilt, maar... Ik zou die vent laten voor wat dat hij is. Onder ons gezegd: 't is gewoon nen ordinaire poeper.

FRANCINE: Misschien is het wel dat waar dat ik naar op zoek ben.

PAULA: g' Hebt het wel goed zitten, hé Francine. Begint nu ne keer gewoon met te proberen of dat uwen Didier nog op temperatuur te krijgen is. Ge loopt voor de rest van de week 's avonds met uw sneukelingen bloot en... Als 't hij op 't einde van de week dan nog niet bijt, kunt ge nog altijd gaan kamasoetraaien in een kinderzwembadje.

FRANCINE: *Ze neemt haar beide borsten vast. En gij vindt dus niet...?*

PAULA: Ziet ge u hier morgen al binnenkomen met een voorfaçade gelijk de mijne?

De twee vrouwen lachen wanneer Cynthia via de ingangsdeur het bureau binnenkomt.

CYNTHIA: Chef. *Ze zet haar handtas op haar bureau en gaat haar vest aan de kapstok hangen.*

PAULA: Cynthia.

CYNTHIA: Alles onder controle, chef?

PAULA: Compleet in balance. Merci. En met u?

CYNTHIA: Ik heb vannacht geen oog toegedaan. *Ze neemt haar lunch en gaat ermee naar de ijskast.*

PAULA: Francine ook niet. g' Hebt toch toevallig van 't zelfde niet wakker gelegen?

CYNTHIA: *Terwijl ze haar lunch in de ijskast steekt.* Het idee dat ene van uw collega's een affaire begint met uw vader is ter voor mij ver over.

PAULA: *Al lachend.* Ja, stelt u voren dat ge hier binnenkort met uw nieuwe schoonmoeder samen op den bureau moet zitten.

CYNTHIA: *Ze doet de ijskast dicht en kijkt naar Paula. Gepikeerd.* Ik vind er dus niks geestig aan, hé chef.

FRANCINE: Weet ge wat dat de chef van uw vader vindt? Awel hé, de chef vindt uw vader gewoon nen ordinaire poeper.

CYNTHIA: *Tot Paula.* Gij vindt dat mijn vader...

PAULA: Ik bedoelde dat wel niet letterlijk hé.

FRANCINE: Ge hebt dat wel gezegd, hé chef.

CYNTHIA: Oké. *Ze stapt snel naar haar bureau. Dan weet ik ook weer waar dat ik aan toe ben. Collegialiteit. Nul. Achter 't gat klappen. Tien op tien.*

PAULA: Hei!

CYNTHIA: *Ze draait zich bij haar bureau om naar Paula.*

PAULA: *Ze maakt haar met een handgebaar duidelijk dat ze een beetje mag temperen. Rustig aan hé. 't Is wel uw vader die, ondanks dat hij de liefde van zijn leven gevonden had, op Tinder zit om andere vrouwen te versieren. Die een paar uren achter dat de liefde van zijn leven gezegd heeft dat hij toch niet den ideale fruitplukker is al met een ander madam in een zwembadje zat en der daar achter haast heel de kamasutra mee uitgeprobeerd heeft. Hoe noemen ze azo iemand? ... Nen poeper!*

CYNTHIA: *Ze slaakt een enorme kreet. Aaahhh!!! Ze gaat zitten. Komaan zeg, dat kan nu toch niet dat...*

PAULA: Ja, Francine zal het toch wel weten of dat ze der de kamasutra mee gedaan heeft of niet hé.

CYNTHIA: *Ze schuift gewoon allerlei spullen die op haar bureau liggen opzij. Ik word gewoon crazy van die vent!*

PAULA: Moest het dus mogelijk zijn van uw mening naar Francine toe te herzien.

CYNTHIA: *Ze kijkt naar Francine. ... Sorry, Francine. Ze gaat nu terug verder met alles te ordenen op haar bureau. Gij kunt er echt niet aan doen dat mijn vader nen ordinaire poeper is die... En die doet dat in het kinderzwembadje waar dat ik heel mijn jeugd ingezeten heb hé. Ze kijkt terug naar Francine. Sorry. Ze werkt dan aan haar computer.*

Er valt een stilte.

FRANCINE: Chef, peinst gij dat hij voor mij nog met andere vrouwen in dat zwembadje gezeten heeft?

Nina komt via de ingangsdeur gezwind het bureau binnen. Ze zwaait met een pakje dat ze in haar hand heeft. Ze doet de oerwoudgeluiden van Tarzan na en dan Bbbrrr. Bbbrrr.

Iedereen kijkt naar Nina, maar niemand reageert.

NINA: *Ze doet de ingangsdeur dicht. Ze draait zich om en kijkt terug naar iedereen. En voor diegene die het nog niet doorhebben: Francine heeft vanaf nu ook... Ze doet nogmaals de oerwoudgeluiden van Tarzan na. ...nen Tarzan in huis. Ze gaat bij het bureau van Francine.*

FRANCINE: Heel stilletjes. Merci.

NINA: *Ze trekt haar vest uit en gaat ze aan de kapstok hangen. En voor de rest: alles onder controle hier? Ze draait zich om bij de kapstok en kijkt naar iedereen. Ze gaat nu achter haar bureau zitten.*

PAULA: En is 't ritje met de gele Ferrari meegevallen?

NINA: Fantastischen bak hé. Ik heb er ook ne keer een kort ritje mogen mee rijden. Als ge der alleen al maar op peinst van gas te geven, zit ge al drie parochies verder.

FRANCINE: Nen nieuwe lover?

NINA: Was 't maar waar. De schoonzoon van den baas voor wie dat ik hostessenwerk ga doen. Ben gisteren met hem naar een grote beurs in Brussel geweest.

PAULA: Met al uw charmes kan dat toch geen probleem zijn om hem over de streep te trekken.

NINA: Hij heeft mij nen foto van zijn madam laten zien. Der staat juist niet op haar voorhoofd: 'Ik ben een echte bitch.' Ik vrees dat, als 't hij zijn handjes niet kan thuishouden, zijn madam zijn valies nog allicht aan de deur zal zetten.

PAULA: En rijdt hij overmorgen in plaats van met nen Ferrari, met nen Lada rond.

NINA: Maar sjiek volk dat daar rondliep. Een beurs voor alles wat dat maar van dicht of ver met vakantie te maken heeft. Van reizen over bikini's tot tuinmeubels. Ik sta aan den ingang voor de uitnodigingen in ontvangst te nemen en wie verschijnt er? ... Schepen Annette.

PAULA: Die pruime liep op die vakantiebeurs. Peinst zij nu echt dan ze haar in een ander land gaan binnenlaten.

NINA: In gezelschap van... onzen burgemeester.

PAULA: En als ge dat gezien hebt, was dat voor of achter dat ge drie van die sigaren gerookt had?

NINA: Die kwamen handje in handje dienen inkom van die beurs binnen. En leute dat ze hadden. Allee totdat ze mij gezien hadden. Ik peins, voordat ze een moeilijke vraag aan mij stellen en vragen wat dat ik hier sta te doen, ga ik een moeilijke vraag aan hun stellen. 'Peinst ge dat het gaat lukken voor een vakantiebestemming te vinden die jullie alle twee kan bevredigen?'

PAULA: En?

NINA: *Ze stelt zich recht en speelt Annette na.* 'Carpooling heeft ons hier samen gebracht.' *Ze speelt nu weer zichzelf.* 'Dan zal het ook wel geen probleem zijn voor in dezelfde kamer te slapen.'

PAULA: En...?

NINA: *Ze gaat terug zitten.* Geen reactie. z' Heeft geprobeerd van te lachen, maar 't lukte gelijk niet goed.

PAULA: Geen reactie bij u en genen telefoon naar mij om te zeggen dat ze uwe C4 aan 't voorbereiden is. Ja, dan is 't van dat hé. Die seut is schepen kunnen worden omdat ze

met den burgemeester heel de kamasutra uitgeprobeerd heeft. Enorm enthousiast. Oooh, Nina!! Gij waart nu ne keer echt op het juiste moment op de juiste plaats.

NINA: Uih...?

PAULA: Ewel, de zoon van Herman komt bij de volgende gemeenteraadverkiezingen op met een nieuwe lijst en heeft aan mij gevraagd om op die lijst te staan.

FRANCINE: Gij meent dat. Dus Yves... Gij hebt daar nog niets over gezegd. En gaat ge dat doen?

PAULA: Ik had hem gezegd dat ik mij ne keer moest overpeinzen. Eigenlijk ging ik dat niet doen. De partij Volksbelangen heeft hier al vijfenveertig jaar de absolute meerderheid en de verliezer kunt ge alle dagen zijn. Maar nu... *Ze neemt de hoorn van haar telefoon op en duwt een nummer.*

NINA: En wat is het verschil met dan en nu?

PAULA: Die beerputstory van u hé. Hallo, Yves, Paula hier. Ik heb goed nieuws, manneke. Ik ga het doen. ... Ja, 't is natuurlijk voor vanboven op uw lijst. In uwe staart ben ik niet geïnteresseerd. ... De tweede plaats. Ja, veel hoger kunt ge niet staan hé. Zeg en nog iets, ik weet hoe dat het komt dat die slappe zes schepen is kunnen worden. z' Heeft een affaire met den burgemeester. ... Ja, natuurlijk weet ik het zeker. Ze zijn gisteren samen naar Brussel naar een vakantiebeurs geweest. Op baan daar naartoe kosten ze zelfs van mekaar niet blijven. *Ze speelt nu overdreven.* Kussen, kussen, kussen, tot vlak voor dan ze die beurs binnenkwamen. Ze keken voor een tweepersoonskamer met all in voor drie weken op Ibiza. Diegene die hun gezien heeft, heeft ze ook horen zeggen dan ze zonder ook maar één standje over te slaan de kamasutra twee keren achter mekaar gingen doen. ... Zal wel zijn dat we dat gaan misbruiken. ... Afgelopen met die stadhuispoepers. ... Zeker dat. 'We are the winning team.' Ja, Yveke, houdt u goed, hé manneke. *Ze legt de hoorn op de haak. overenthousiast.* Hooo!!

NINA: Ik heb dat wel allemaal niet gezegd, hé chef.

PAULA: Hoe?! Heb ik mij nu zo misverstaan?

Wilfried komt via de ingangsdeur het bureau binnen. hij is medio zestig en loopt er onverzorgd en slordig gekleed bij.

WILFRIED: *Hij steekt zijn hand op.* Goeiendag, madammen hier allemaal samen.

PAULA: *Ze steekt op dezelfde manier haar hand op.* Ah hier zie de Wilfried.

WILFRIED: Ah, ge kent mij nog.

PAULA: Nen goeie klant moet ge bij zijnen naam kennen hé. Problemen?

WILFRIED: *Terwijl hij de ingangsdeur dichtdoet.* Ewel, nu dat ge het vraagt, ja. *Hij komt naar het bureau van Paula.* Kan dat zijn dat het OCMW mij van de maand te weinig gestort heeft?

PAULA: Kan het zijn dat ge meer zoudt willen uitgegeven dan dat er in uw portefeuille zit?

WILFRIED: 't Is mij nog nooit overkomen en het overkomt mij nu weer. Maar ik heb geen geld meer voor mijn rekeningen te betalen van de maand.

PAULA: Oei. Gelukkig dat wij hier zijn om u t' helpen, hé Wilfried. Uwen dossier zit bij mijne collega. *Ze wijst Nina aan.* Ge moogt u verhaal bij haar ne keer doen.

WILFRIED: Merci. Ik ga mij een beetje bij u zetten, hé mademoiselle. *Hij gaat op de stoel zitten voor Nina haar bureau.* 't Is voor 't volgende. Zou ik een voorschot kunnen krijgen op mijn uitkering van naaste maand voor mijn facturen van gas, elektriciteit en water te kunnen betalen? Blauwblomme, Wilfried.

NINA: *Ze typt ondertussen op haar computer.* Dat kan normaal geen probleem zijn, maar... ik zie hier dat dat wel den eerste keer is dat ge een tussenkomst voor energiekosten vraagt.

WILFRIED: Ik probeer zo weinig mogelijk steun te vragen, hé kind. Stort gij dat voorschot vandaag nog op mijn rekening of hoe gaan we dat doen? Als ge het mij nu cash meegeeft, is ter voor iedereen natuurlijk het minst werk aan hé. *Hij steekt zijn hand uit naar Nina.*

NINA: We gaan beginnen met eerst een papierke in te vullen dat ge steun vraagt.

PAULA: Ge weet toch dat er een nieuwe regeling is voor de tussenkomst van energiekosten, hé Wilfried.

WILFRIED: *Hij kijkt achterom naar Paula.* Ah ja.

PAULA: Ge krijgt nu geen geld niet meer voor uw factuur te betalen. Maar ze brengen gratis water, eletriek en gas thuis.

NINA: Sorry hoor, maar... *Ze maakt een gebaar naar Paula dat ze niet weet waarover ze het heeft.*

PAULA: Wel ja. En nu vraagt gij aan Wilfried het adres waar dat ze dat mogen komen leveren.

NINA: Sorry hé chef, maar misschien moet ge dat hier maar zelf afronden.

PAULA: Een momentje, 'k ben al onder bane. *Ze komt naar achter het bureau van Nina.* Ze maakt haar duidelijk dat zij moet rechtstaan. Paula gaat zitten. **Zeg ne keer, waar mag uwen energie geleverd worden?**

WILFRIED: *Hij steekt zijn hand uit naar Paula.* Zou dat niet veel gemakkelijker zijn dat gij mij gewoon geld geeft en dat ik dan die facturen betaal?

PAULA: Kan 't zijn dat gij ons hier gewoon probeert in 't zak zetten?

WILFRIED: Kan 't zijn dat gij beter een beetje beleefd zoudt blijven tegen mij?

PAULA: Bij mijn weten hebt gij geen vast adres, dus waar zouden ze dan uwen electriciër moeten leveren?

WILFRIED: Ik ben daar wel mee bezig hé.

PAULA: Mee ons in 't zak te zetten.

WILFRIED: Mee een vaste verblijfplaats.

PAULA: Dat zal dan wel niet via het OCMW zijn, want dan zou ik er wel moeten van weten hé.

WILFRIED: Ge beseft toch dat gij een slecht mens zijt.

PAULA: Ik kan natuurlijk ne keer kijken of dat de mogelijkheid zou bestaan dat ge via ons een abonnement krijgt om zes dagen in de week vierentwintig blikkes Carapils te gaan halen in de Colruyt.

WILFRIED: Kijk, dat noem ik als stad de mensen helpen zie.

PAULA: Ik moet dat wel nog vorenstellen, hé Wilfried.

WILFRIED: 't Idee alleen al dat ge dat wilt bekijken is fantastisch hé. Uih... Ik ga mijn mening herzien. Dat van dat slecht mens zijn, ik heb dat verkeerd ingeschat.

PAULA: Iedereen maakt al ne keer een inschattingsfout, hé Wilfried. Achter 't weekend springt ge ne keer binnen en dan gaan we hier weten of dat dat voorstel goedgekeurd is.

WILFRIED: *Hij stelt zich recht.* 't Is binnenkort dertig jaar dat ik mee 't OCMW samenwerk, maar dat is de schoonste vorm van hulpverlening die mij ooit voren gesteld is.

PAULA: We proberen mee te evolueren mee den tijd, hé Wilfried.

WILFRIED: Pas op, dat zijn dingen dat ik wel niet vergeet hé. *Hij kijkt naar de drie andere madammen.* Sorry hé, mademoisellekes, maar volgens mij is zij echt wel de beste dat hier werkt. Allee en nog ne keer merci hé.

PAULA: Wilfried.

WILFRIED: *Terwijl hij naar de ingangsdeur stapt. enthousiast.* Alle dagen vierentwintig blikken Carapils. *Hij verlaat het bureau via de ingangsdeur maar komt onmiddellijk terug binnen.* En voor allemaal een goed weekend hé. *Hij verlaat het bureau via de ingangsdeur.*

NINA: Soms kan ik hier echt niet meer volgen hé. Wie haalt het nu in zijne kop om tegen een sociaal geval dat aan den drank is te gaan zeggen dat hij een abonnement voor Cara Pils gaat krijgen.

PAULA: *Terwijl ze recht staat. Als hij tegen ons mag liegen, dan toch wij ook tegen hem.*

NINA: Die staat hier wel maandag weer hé.

PAULA: *Ze gaat op weg naar haar bureau. Dat zou ik in zijn geval ook doen.*

NINA: En dan?

PAULA: *Ze draait zich om naar Nina voor haar bureau. Heeft schepen Annette beslist dat ze dat toch niet gaan doen en kan hij tegen haar gaan zagen.*

BLACK OUT

ZEVENDE SCÈNE

Dinsdag 1 juni, 08u35.

Er is een gesprek aan de gang tussen Paula, Francine en Nina.

NINA: En, gisteren naar de zee geweest, chef?

PAULA: 't Zal wel zijn. Tweede Sinksen is voor mij mee de poepe bloot op 't strand van Bredene. Een goed zonneke, niet teveel wind en moeder was in haar element. En gij, waar hebt gij uitgehangen? Hier, daar en nergens?

NINA: Ik zat niet ver van u. Een verlengd weekend op den dijk in Nieuwpoort.

PAULA: Mee de gele Ferrari?

NINA: Mee den BMW 230i cabrio.

PAULA: Nen nieuwe lover of nen nieuwen auto?

NINA: Vrijdagavond krijg een vriendschapsverzoek op facebook van den Johnny, nen oude gebuur waar dat ik vroeger af en toe seks mee g' had heb en...

PAULA: ... En nu dus weer.

NINA: Uih... Ah ja, nu dus weer, ja. Ik aanvaard dat verzoek. We beginnen te chatten. 'Hoe is 't?' 'Waar zijt ge mee bezig?' Blijkt dat die al vier jaar een Italiaans restaurant heeft op den dijk in Nieuwpoort. 'Iets gepland voor morgen?' 'Nee' 'Goesting om ne keer af te komen?' 'Ja.'

PAULA: En gij 's anderdaags den trein op en naar Johnny macaroni in Nieuwpoort.

NINA: Nee nee, ik een half uur daarachter den auto in en naar Nieuwpoort. Hei! Niet normaal hé. Poepsjiek restaurant met vijf man personeel. Dakappartement met immens groot terras en zicht op de jachthaven. Ik had die dus in al die tijd niet gezien, maar die click was daar direct weer hé. Ik voelde mij zo ongelooflijk aangetrokken tot die gast. Hij wou mij Nieuwpoort bij night laten zien. Ja, verder dan de tweede duin zijn we natuurlijk niet geraakt.

FRANCINE: Volgens mij hebt gij het echt goed zitten en zijt gij verliefd aan 't komen.

NINA: En daar loop ik dus ambetant van hé.

PAULA: Hoe kunt ge nu ambetant verliefd zijn?

NINA: Ik wil helemaal niet verliefd zijn. Dan zijt ge zo afhankelijk. Ik kwam maandagavond ten elven thuis en had hij gebeld en gevraagd of dat ik onmiddellijk weerkwam, ik was in mijnen auto gesprongen en weer naar Nieuwpoort gereden.

PAULA: Allee, Johnny macaroni doet speciale kruiden in zijne spaghetti.

FRANCINE: *Francine krijgt een sms bericht. Dat gaat Didier zijn.*

PAULA: Didier?

FRANCINE: *Ze leest het sms bericht. ‘Alles ok?’*

PAULA: Oei. Toch geen miserie?

FRANCINE: Nee. En als antwoord op Nina haar vraag die ze nu gaat stellen: ik ben minder biologisch vanonder.

PAULA: En hebt ge nu al pogingen ondernomen om Didier uit zijn tent te lokken?

FRANCINE: Als de zon schijnt, lig ik in mijne string met mijn borsten bloot in 't gras met zicht op zijne koeienstal. Ik slaap al weken aan een stuk heel in mijnen bloten. Als ik opsta treuzel ik minstens twee minuten vooraleer dat ik mijn onderbroek aandoe. En mijnen Tarzan ligt niet meer in, maar vanboven op mijn nachtkastje.

PAULA: En nog altijd geen reactie.

NINA: Volgens mij is zijne sieswatieel veranderd in nen ijskegel.

FRANCINE: Zondagvoormiddag komt hij thuis achter de hoogmis als ik onder de douche sta. Hij komt de badkamer binnen, trekt zonder iets te zeggen zijn kleren uit en komt bij mij onder de douche staan. Voordat ik het doorhad...

PAULA: Was 't alweer voorbij.

FRANCINE: Terwijl dat we ons aan 't afdrogen waren duizend keren sorry. Veel woorden om te zeggen dat hij niet begrijpt waarom dat hij mij verwaarloosd heeft, waarom dat het hem niet meer lukte om hem aangetrokken te voelen tot mij.

PAULA: En nu maar hopen...

FRANCINE: In den achternoene ga ik mee met hem met den tractor om hooi te gaan keren. Midden die weide stopt hij, pakt hij mij van den tractor, zwiert hij mij in 't hooi en...

NINA: Ooohhh Francine, ik ben zo jaloers op u.

PAULA: Op seks mee Didier.

NINA: Haaaallo. Maar vrijen in openlucht in de geur van vers gemaaid gras. *Ze snuift genotvol lucht op.* Ik word zo opgewonden van diene geur van...

PAULA: Alstublieft hé zeg. Blijft gij maar in de duinen.

FRANCINE: Ik weet niet wat dat hij zondag had maar... 's Avonds waren amper den helft van ons koeien gemolken als 't hij de melkmachine afzette en...

NINA: En voor wat stuurt hij dan: 'Alles ok?'

FRANCINE: Omdat ik peins dat ik er een blaasontsteking aan overgehouden heb. Sedert dat we die drie keren kort achter mekaar... Man man, heb ik al moeten pissen.

CYNTHIA: *Ze komt als een hyperkineet via de ingangsdeur het bureau binnen. Hoi hoi. Sorry dat ik te laat ben, maar wat was dat voor een verlengd weekend, man. Ze gooit haar handtas en een tasje op haar bureau. Mijn vader die mijn moeder zo zot gekregen heeft dat ze weer bij hem komt wonen en dus verhuisd moest worden. Ze trekt haar vest uit en gaat ze aan de kapstok hangen. Opa en oma vliegtuig die weer thuiskwamen van hunne cruise en per se de kids wilden zien. Ze komt naar haar bureau en trekt haar schoenen uit, ze staan voor haar bureau. Kris die wou seksen op een moment dat ik der absoluut geen goesting voor had. Op het moment dat we der dan alle twee goesting voor hadden, kwam ons kleinste op ons slaapkamer om te zeggen dat ze in haar beddeke gepist had. Ze trekt haar bloes uit.*

FRANCINE: *Ze staat recht achter haar bureau. Nee. Nee, alstublieft niet beginnen over dat pissen. Ze houdt haar handen tussen haar benen. Ooohhh. Sebiet moet ik weer... Ooohhh.*

CYNTHIA: Waar is die mee bezig?

PAULA: Waar zijt gij mee bezig?

FRANCINE: *Ze gaat terug achter haar bureau zitten.*

CYNTHIA: *Shit, man. Ze trekt haar bloes terug aan. Wil ik mijn koerskleren uittrekken die ik niet eens aanheb. Sorry als ik vandaag een beetje chaotisch ben, maar... Ze fluistert nu Paula toe. En merci om voor mij in te prikken, hé chef. Ze trekt haar schoenen terug aan.*

PAULA: Is wel goed voor ene keer hé. Want mee al die omwentelingen door die fusie. Iedereen loopt hier op de toppen van zijn tenen tegenwoordig.

FRANCINE: Mijne Didier is met patatten naar huis geweest bij iemand die op 't stadhuis werkt in Loddergem. Volgenst haar zitten der daar drie die vast benoemd zijn op de socialen dienst.

CYNTHIA: *Ze neemt haar handtas en tasje mee naar achter haar bureau. Ik wist het hé! Als nieuwjaarscadeau zal ik mijne C4 krijgen en komt er hier iemand anders op mijne stoel zitten. Ze gaat zitten.*

PAULA: Dat is helemaal nog niet zeker.

CYNTHIA: *Ze rommelt met farden en papieren op haar bureau. Nee, maar het is ook nog niet zeker dat ik hier wel kan blijven werken. En als het van schepen Annette afhangt...*

PAULA: Schepen Annette. Als ze twee stemmen en een half heeft, zal ze content mogen zijn. Zijzelf, hare vent uit zedelijke verplichting en haar buurvrouw die haar bolleke voor den helft gekleurd had en haar dan toch bepeinsd heeft.

CYNTHIA: Dus jij peinst dat Annette genen schepen meer gaat zijn.

PAULA: Die gaat hier juist niets meer te zeggen hebben. Den dag dat het in de gazette staat van die poephistorie, mag ze hier haar matten oprollen.

CYNTHIA: En gaan de mensen dat zomaar geloven van die poephistorie?

PAULA: Daar zijn ondertussen wel al bewijzen van hé. *Ze neemt een farde waarin tal van papiertjes zitten. ze neemt een papiertje.*

CYNTHIA: En wie zegt er dat die papierkes van de schepen en den burgemeester zijn?

PAULA: Omdat ze in hun vuilbak lagen. Mijn zuster is niet voor niets diensthoofd van de kuisploeg hé.

FRANCINE: En die heeft...?

PAULA: Zal wel zijn. Mijn zuster zegt altijd: ‘Als ge iets wilt weten, zeker de vuilbak niet vergeten.’

PAULA: *Ze leest wat er op het papiertje staat.* In hare vuilbak van hem. ‘Ik verlang ernaar om op mijn blote knieën al jouw bevelen uit te voeren.’ In zijne vuilbak van haar. ‘Met plezier zal ik dat kontje van jou bewerken.’

NINA: Als kop in de gazette kan dat tellen. ‘Naakt in stadhuis. Eerste schepen mishandelt kont van burgemeester.’

FRANCINE: Als de chef verkozen is, kan ze hier wel niet blijven werken.

PAULA: We gaan niet lopen vooraleer dat we kunnen gaan hé. Naaste weke gaan ze proberen van nen deftige foto van mij te trekken voor op d’ affiche.

NINA: Onze chef met nen big smile tot achter haar oren.

PAULA: Ik ben al twee weken aan het peinzen wat dat ik ga aandoen voor die fotoreportage.

CYNTHIA: Uw showkostuum waar dat ge in Bredene mee optreedt is geen optie zeker?

NINA: De bedoeling is wel dat ze stemmen heeft hé.

PAULA: Heila! Bij mij zitten de konijntjes wel nog altijd achter den draad hé. En...!! Mee hun oorkes schone naar omhoge.

Francine haar gsm gaat af.

FRANCINE: *Ze neemt haar gsm op. Hallo, dierenvriendje van mij. ... En meent gij dat? ... Heel enthousiast. Ik vind het fantastisch. ... Tot vanavond, mijn klein konijnenkeutelke. Ze geeft een langgerekte kus in haar gsm alvorens ze hem afzet.*

NINA: Konijnenkeutelke had blijkbaar goed nieuws.

FRANCINE: Hij heeft mij gevraagd of dat ik het zie zitten voor mee hem op weekend te gaan.

CYNTHIA: Jadatte!!

PAULA: Ge zijt toch zeker dat het Didier was die daarjuist gebeld heeft.

NINA: En waar gaat de reis naartoe? Londen? Parijs?

FRANCINE: Lourdes. Ooohh!! 't Is zodanig op mijn blaas geslagen dat ik er weer moet van pissen. *Ze verlaat het bureau via de ingangsdeur.*

LICHT FADE OUT

ACHTSTE SCÈNE

Maandag 18 oktober. 08u20.

Francine en Cynthia zijn al op het bureau aanwezig.

Cynthia zit achter haar bureau. Francine zit op de stoel, voor Cynthia haar bureau.

CYNTHIA: Dus gij hebt haar gisteren achter de verkiezing nog gebeld.

FRANCINE: Twee keren. Nen eerste keer achter dat ik op de radio horen zeggen had dat de partij van onze chef de absolute meerderheid heeft. En...

CYNTHIA: En wat zei ze?

FRANCINE: *Ze staat recht en speelt Paula na.* ‘Ongelooflijk. ’t Is niet te geloven. Zo ongelooflijk is ’t.’

CYNTHIA: En dat was ’t?

FRANCINE: Ja. Ze had waarschijnlijk al een beetje liquide binnen. *Ze maakt een gebaar van drinken.*

CYNTHIA: En wat heeft ze den tweede keer gezegd?

FRANCINE: *Ze speelt Paula na.* ‘Sorry, maar nu ben ik echt wel al wreed zat.’

CYNTHIA: We weten dus niet of dat ze verkozen is.

FRANCINE: *Ze gaat terug zitten.* Ik heb vandemorgen al in de gazette gekeken. De voorkeurstemmen stonden der nog niet in, maar der stond wel in dat Yves Van De Populiere de nieuwen burgemeester van Rommelbeke wordt.

CYNTHIA: Ja, voor mij is het wel belangrijk dat ze veel stemmen g’ haald heeft hé. Als zij schepen wordt, komt er hier een plaats vrij en heb ik misschien toch nog kans om op den dienst te blijven werken, want ik zie dat wel niet zitten om van dienst te moeten veranderen of om in ’t slechtste geval mijne C4 te krijgen. Tegen dat er op nen anderen dienst vertrouwen genoeg is om te gaan vertellen hoeveel keren dat ge in de weke vrijt, met welk soort vibrator ge in uw nachtkastje ligt, dat kan wel een tijdje duren hé.

NINA: *Ze komt via de ingangsdeur het bureau binnen. over haar schouder draagt ze haar handtas. in beide handen een pakje. heel enthousiast.* **Guud meurning.**

CYNTHIA: Zijt gij gisteren ook verkozen misschien?

NINA: *Terwijl ze de ingangsdeur dicht doet.* Is onze chef...?

FRANCINE: Haar partij heeft in ieder geval de absolute meerderheid.

NINA: *Ze komt even aan de zijkant van het bureau van Cynthia.* **Oooh, ik ben echt content voor haar.** *Ze gaat naar voor haar bureau.*

Pas op, z' heeft er ook veel voor gedaan hé. *Ze gooit haar handtas op haar bureau. Weken aan een stuk 's avonds en in 't weekend naar Jan en alleman zijne zever zitten luisteren op café. Zij liever of ik. En hier dan de bestellingen. Ik peins dat ik binnenkort aandelen ga kopen bij den nv Erotic Lovers. Voor ons Francine, latex body, zwart. Ze geeft haar het pakje. En voor ons Cynthia, super sexy string met bijhorende jarretellehouder. Ze geeft haar het pakje.*

FRANCINE: En wat hebt ge voor uw eigen besteld om meneer spaghetti ne keer goed zot te maken?

NINA: *Ze gaat op weg naar de voorkant van haar bureau. Ik vrees dat meneer spaghetti het voorlopig een beetje kalmer aan gaat moeten doen.*

CYNTHIA: Wat? Gij en gene seks. Miserie in de duinen?

NINA: *Ze staat met haar rug naar Cynthia en Francine voor haar bureau. ze speelt over haar schouder. Als ge probeert voor iets en 't lukt, kunt ge dat moeilijk miserie noemen hé.*

FRANCINE: Wat? Meent ge dat?

CYNTHIA: Ge zijt in verwachting of wat?

NINA: *Ze draait zich om. Yep! Twee maanden.*

CYNTHIA: *Tot Francine. En zij meent dat dus echt hé. Ze gaat naar Nina. Woohh!!! Ze kust haar. Gij en in verwachting. Dat had ik dus echt niet verwacht.*

FRANCINE: *Ze gaat bij Nina. Proficiat. Ze omhelst en kust haar. Dat is dus echt moeilijk te geloven dat gij...*

Via de ingangsdeur komt Paula binnen. Ze heeft in beide handen een fles champagne. Ze is duidelijk nog wat verwaaid van de feestvreugde van de voorbije dag.

PAULA: *Ze komt iets meer het bureau binnen en steekt haar ene fles in de hoogte. Ongelooflijk. Ze steekt nu ook haar andere fles in de hoogte. Nog meer ongelooflijk.*

CYNTHIA: En, chef?

PAULA: Verkozen hé. Tweede meest stemmen.

CYNTHIA: Tweede meest... En schepen Annette?

PAULA: Tweede minst.

CYNTHIA: *Ze gaat bij Paula, omhelst en kust haar. Proficiat, chef.*

PAULA: *Merci. Cynthia gaat na de omhelzing achter haar bureau.*

FRANCINE: *Ze gaat eveneens bij Paula, omhelst en kust haar.*
Chef, proficiat.

PAULA: **Merci.** Ik ben in heel mijn leven nog nooit zoveel gekust of de laatste paar uren. *Francine gaat na de omhelzing de stoel die voor Cynthia haar bureau staat, op zijn plaats zetten.*

NINA: *Ze gaat nu ook bij Paula, omhelst en kust haar.* **Proficiat, chef. Ik ben echt content voor u.**

PAULA: **Awel, als ik eerlijk mag zijn: ik ben ook content voor mijn eigen.** *Nina gaat na de omhelzing achter haar bureau.*

FRANCINE: *Ze staat nu voor het bureau van Cynthia en kijkt naar Paula.* **En der is nog groot nieuws. Ons Nina heeft niet den tweeden, maar den eerste prijs gewonnen.** *Ze gaat naar achter haar bureau.*

PAULA: **Uih...** Niet te moeilijk maken, hé gastjes. *Ze gaat de flessen vooraan op haar bureau zetten. 't Is maar dan er hier en daar nog wat alcohol tussen mijn hersenen zit.*

CYNTHIA: **Ze heeft haar diploma van duinwippen met grote onderscheiding behaald.**

PAULA: *Ze draait zich om voor haar bureau.* **Minuutjes hé. Dus gij en meneer spaghetti...** *Ze opent haar armen.*

Nina gaat bij Paula. Ze omhelzen elkaar innig.

PAULA: **Oooh, ik ben zo blij voor u hé. Der is één ding waar dat ik wel niet ga kunnen mee lachen.**

NINA: **Uih...?**

PAULA: *Ze neemt haar borsten vast.* **Dat is als de die van u groter worden dan de die van mij.**

Iedereen lacht. Nina gaat terug naar achter haar bureau.

FRANCINE: **En gij wordt dus schepen, chef.**

PAULA: **Dat is toch de bedoeling. Hooo, ziet ge mij op al die kermessen en recepties al rondlopen met zo een lint dwars over mijnen buik.**

NINA: **En wat wordt het? Schepen van ruimtelijke ordening.**

PAULA: **Ja, 't eerste werk dat ik ga laten uitvoeren is de putten laten vullen op mijnen eigen oprit.**

FRANCINE: **Dan komt vanaf den eerste januari uwe stoel hier vrij.**

PAULA: **Zwijg, 'k mag er niet beginnen op peinzen.**

NINA: Als ge schepen wordt, gaat ge wel met de computer moeten kunnen werken, hé chef.

PAULA: Heila! 'k Maak wel vorderingen hé. Control c is opslaan. Delete is alles wegslaan. *Ze kijkt naar Cynthia.* En ik kan ook nog altijd mijnen persoonlijke computertechnieker ne keer naar boven laten komen hé.

CYNTHIA: *Ze rommelt op haar bureau.* Dat zal der wel vanaf afhangen of dat uwen persoonlijke computertechnieker hier nog zal werken den eersten januari. Ik ben wel niet benoemd gelijk die madammen die in Loddergem op de socialen dienst werken hé.

PAULA: *Ze draait de stoel voor het bureau van Nina en gaat erop zitten.* Niet weer beginnen hé. Drama queen. Dat komt allemaal wel in orde. Vooraleer dat ik mij toegezegd heb om schepen te worden, heb ik wel mijn condities op tafel gelegd hé.

CYNTHIA: Ge wilt zeggen...

PAULA: Dan we der gaan over zwijgen.

NINA: Uih... Misschien goed om te weten, maar moest er plaatsgebrek zijn, vanaf den eerste januari komt ook mijn plaats vrij.

CYNTHIA: Wat? Gij stopt met werken of wat?

NINA: Nu dat ik in verwachting ben, heb ik beslist dat ik bij Johnny in Nieuwpoort ga gaan wonen en ga meehelpen in het restaurant.

PAULA: Hierzie, ons madonna gaat werken met zicht op zee.

FRANCINE: Dus binnenkort gaan we u hier niet meer zien, chef. Dat gaat wel hetzelfde niet meer zijn als gij...

PAULA: Iedereen is vervangbaar hé. En mijnen opvolger gaat dat minstens evengoed doen of ik.

FRANCINE: En is ter al geweten wie...?

PAULA: *Ze kijkt van Francine weg, voor zich uit.* Ze treedt op in Amsterdam en haren beste maat is Tarzan.

FRANCINE: Nee. Nee, dat is niets voor mij. Nee nee, ik zie dat niet zitten dat ik...

PAULA: *Ze staat moeizaam recht.* Natuurlijk ziet gij dat zitten. Ge zit hier al meer of twintig jaar op diene stoel.

FRANCINE: Dat is wel helemaal iets anders hé. Ik ben gewoon van uit te voeren van wat dat er mij gevraagd wordt. Niet van te zeggen wat dat er uitgevoerd moet worden. En dan al die verantwoordelijkheid.

PAULA: Ge gaat toch weer de seut niet worden van een paar maanden geleden *hé*. Ze zet de stoel voor Nina haar bureau op zijn plaats. Gij kunt dat en *gij* gaat dat doen. Al die zever niet *hé* zeg.

FRANCINE: En toch zou ik dat eerst ne keer willen uitproberen.

PAULA: Ze draait zich om en kijkt naar Francine. **Dat komt dan goed uit, want ik ga voor de rest van de week overwinningsverlof pakken.** Ze gaat bij Francine en brengt haar mee naar midden van alles. Ze duwt haar iets voor zich uit. **Francine, bureauchef ad interim.**

CYNTHIA: Moest *gij* hier bureauchef worden, wat gaat dan het eerste zijn dat ge gaat voorstellen?

FRANCINE: Uih... Een weekendje naar Amsterdam!

PAULA: Maar wel met den oude ploeg. Want van deze keer ga ik ook mee.

CYNTHIA: Gij ziet dat dus zitten om met ons...

PAULA: Zal wel zijn. Ik kijk er al naar uit om azo drie van die sigaren te roken.

NINA: Ze voelt aan haar buik. Ja, ik hoop wel dat het mij binnen dik twee maanden nog lukt om...

PAULA: Kotszakskes verkopen ze overal, *hé* Nina. Ze gaat naar de voorkant van haar bureau en neemt een fles champagne.

CYNTHIA: Dat wordt gewoon de max.

PAULA: Ze komt met de fles champagne tussen de andere staan en laat de kurk knallen. **Op de madammen!** Ze steekt de fles in de hoogte.

BLACK OUT